

MALARRASSA

El periòdic independent i gratuït de Terrassa

Coordinadora de Ball de Bastons de Catalunya

Entrevista amb el president Adrià Ortiz

CULTURA 13

Jordi Sellarès

Ressenya de 'El tiempo de en medio' de Marcello Fois

CULTURA 15

Eloi Falguera

Les nostres actrius: Esther Lázaro

CULTURA 14

La FAVT elegirà nova junta

→ Estrena un nou model de candidatures

SOCIETAT 3

L'Ajuntament expropiarà pisos buits dels bancs

→ Rebuig institucional a la sentència judicial del cas de 'La Manada'

POLÍTICA 9

1 de Maig feminista i antirrepressiu

→ Els sindicats majoritaris demanen negociar el repartiment del creixement econòmic

TREBALL 12

El Parlament Ciutadà activa la defensa dels drets socials

→ S'aproven diverses mocions al voltant de la democràcia, l'habitatge, la salut, l'educació, el treball i les pensions

PÀGINES 4 I 5

Neix el projecte MES per impulsar l'economia social i solidària

MÓN COOPERATIU 10

Es crea la Taula de la Conca del Llobregat

→ L'empresa Iberpotash ha de deixar d'abocar residus al riu

SOCIETAT 6

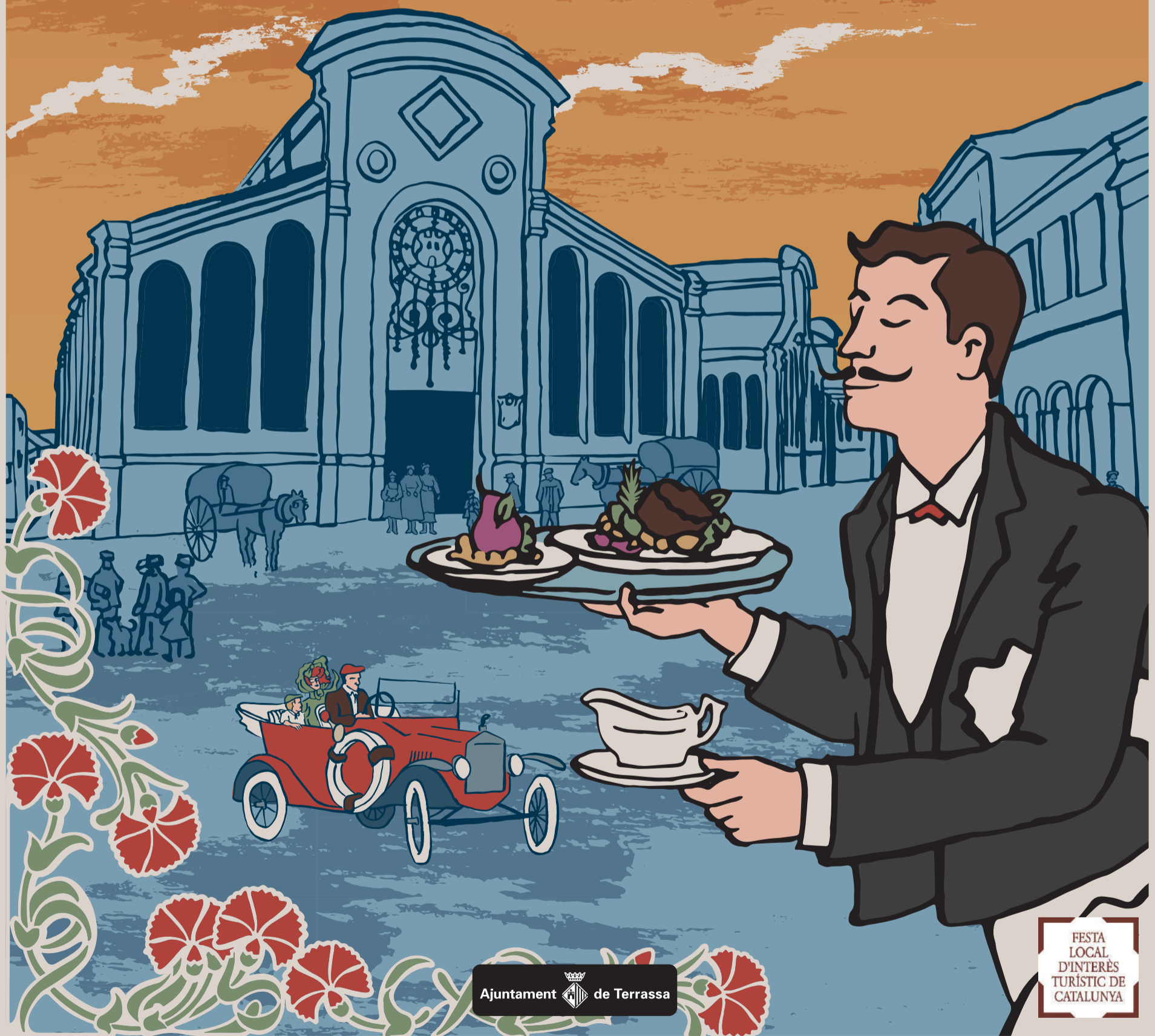

11-12-13 de maig 2018

Terrassa

XVI fira

Modernista

Ajuntament de Terrassa

FESTA LOCAL D'INTERÈS TURÍSTIC DE CATALUNYA

Oficina de Turisme. Masia Freixa.

📍 Pl. Freixa Argemí, 11. Terrassa 📞 93 739 70 19

🐦 @visitaterrassa

📷 @terrassaturisme

📘 @terrassaturisme

🌐 www.framodernista.cat

La FAVT obre el procés electoral per escollir una nova junta

Ramon Clariana

L'actual junta FAVT està a punt d'acabar el seu mandat de dos anys, que se li va atorgar en l'Assemblea general del 30 d'abril del 2016 i en la reunió de Junta FAVT de l'11 de maig de 2016. En aquests dos anys transcorreguts, des de la FAVT hem desenvolupat una activitat molt intensa, en què hem intervingut en bona part dels temes d'interès ciutadà, sigui directament o col·laborant amb entitats o plataformes ciutadanes. És el cas de la municipalització del servei de subministrament de l'aigua, a través de la Taula de l'Aigua de Terrassa de la qual formem part; el procés participatiu de l'elecció de la nova Síndica de Greuges, en el que vàrem donar suport, juntament amb l'Espai Drets i moltes altres entitats, a la persona que va resultar guanyadora, l'actual Síndica Isabel Marquès; i la defensa dels drets humans i socials de tota la ciutadania de Terrassa, per mitjà de l'Espai Drets, del que formem part i que col·labora amb el Consell d'Entitats i plataformes de defensa de drets a la ciutat.

En l'àmbit intern, hem dedicat un esforç important a dos objectius: millora de la transparència i de la comunicació de l'entitat i Modificació dels estatuts que requerien una actualització. A tal fi, durant el passat 2017, destaquem que vàrem renovar per complet la pàgina web, en la qual hem

■ Assemblea General de la FAVT 2017.

PV

incorporat un apartat específic de transparència en la qual estan les dades més importants de l'entitat. Referent a la modificació d'estatuts, durant 2017, es van realitzar diverses reunions de treball d'una comissió específica en les quals es va elaborar un esborrany de la proposta que va ser debatuda en diverses reunions de Junta fins a elaborar la proposta definitiva que va ser aprovada en una assemblea general extraordinària celebrada el 16 de desembre de 2017.

Els canvis més rellevants són la creació d'un Consell Gestor, format per un representant de cadascuna de les AV federades, que es reunirà una vegada cada tres mesos i que tindrà com a objectius més importants fer un seguiment de l'activitat de la junta Directiva i modificar el Reglament de Règim Intern, amb la finalitat d'adaptar el seu contingut als nous estatuts.

Respecte a la Junta Directiva, es limita el nombre de membres a un màxim de nou i un mínim de 6, que

seran escollits en tots els seus càrrecs per votació directa de Candidatures tancades per l'Assemblea General. Canvi important, perquè fins ara, i segons els vells estatuts, l'Assemblea votava als representants de les AV que demanaven formar part de la Junta i eren els mateixos membres de la nova Junta, no l'Assemblea, qui a la primera reunió escollien al President i a tots els càrrecs. És a dir, l'Assemblea no era sobirana perquè ni tan sols triava al President de la FAVT.

Ara que ha arribat el moment de triar la nova Junta, en la reunió de Junta FAVT, celebrada el dia 24 d'abril, es va decidir convocar l'Assemblea general pel dissabte 26 de maig, i un dels seus punts és l'elecció de la nova Junta. Per això, i d'acord amb els nous estatuts s'ha obert el període de presentació de candidatures tancades (és a dir en les quals han de figurar un candidat a president, vice-president, secretari, tresorer, vocal de comunicació, de relacions amb les AV i un màxim de tres vocals més) des del 26 d'abril fins al 9 de maig i crear una Comissió de Candidatures que validarà la idoneïtat de les candidatures i de les persones representants de les AV que s'hagin presentat, informaran d'això a totes les AV federades i les proposarà a l'Assemblea general perquè siguin sotmeses a votació i aprovades si escau, la qual cosa suposarà que, per primera vegada l'Assemblea esculli al president de la FAVT i a tots els càrrecs de la Junta.

Aquests canvis dels estatuts tenen l'objectiu de millorar el funcionament i l'eficàcia de la Junta i de la mateixa FAVT. Per la meua banda, considero que suposen una manera de treballar més democràtica perquè fins ara, el funcionament de la FAVT se sotmetia a consideració de l'Assemblea General, normalment una vegada a l'any. Ara, amb la creació del Consell Gestor, es podrà avaluar el funcionament cada tres mesos per part de totes les AV federades.

Satisfacció amb el nou Reglament Consell de Seguretat, però "cal aplicar-lo sense pèrdua de temps"

Pep Valenzuela

El Consell Municipal de Seguretat té un nou reglament a punt, «amb aspectes positius», afirmen des de la Junta de la FAVT, com ara la incorporació de més representants d'entitats, la Comunitat Educativa i d'AMPAs, per exemple, i la creació d'una vicepresidència que l'ha d'eleger el propi Consell entre les persones representants d'entitats, o sigui no pot ser càrrec polític. Però aquest reglament, tot i l'acord quasi unànim, encara no està aprovat.

Altres aspectes positius que destaca la Junta de la FAVT són, en primer lloc, que les reunions de l'organisme consultiu hauran de produir-se al menys una per trimestre, mentre que fins ara es realitzava una a l'any. En aquesta reunió anual es podia fer

poc més que escoltar la memòria de la Policia Municipal, explica en Ramon Clariana, president de la junta de la FAVT, qui va participar des de fa anys en aquest organisme, del que diu que «no ha estat participatiu».

Semblaria, així doncs, que s'assisteix a un canvi de concepció en el mateix. Un detall: per primera vegada des de fa anys, l'alcalde, que és el president del Consell, va presidir aquesta darrera reunió del 17 d'abril, encara anual. Qui va excusar l'absència en aquesta ocasió va ser el representant de la Policia Nacional, tot i que la petició del grup municipal d'ERC-MES demanant que no es torni a convidar aquest cos, en considerar injustificable la seva presència després dels fets de l'1 d'octubre, havia estat rebutjada.

Aquests canvis del Reglament

haurien de permetre l'elaboració d'una política de seguretat que sigui «preventiva i més propra a la ciutadania», com reclama el moviment veïnals i altres entitats. En Clariana recorda que ja fa 2 anys que com a FAVT havien proposat arguments i propostes en aquest sentit que «mai van ser debatuts». L'estructura, en la pràctica, ho feia difícil o no ho permetia. El consell, critica el president de la Federació, «semblava una Junta de Seguretat bis».

Amb el nou reglament «sobrem llums», considera la Junta de la FAVT, perquè en haver més representants d'entitats i reunions amb més freqüència, «hi hauria d'haver temps i espai per debatre sobre els continguts de la política de seguretat i no limitar-se a escoltar la memòria policial». D'acord amb l'avaluació

que fa la Federació, en aquest nou esquema «els cossos policials perden protagonisme». Es considera també positiva la presència de la Sindicatura de Greuges en aquest organisme.

Així les coses, «i si es concreta com proposa l'esborrany de Reglament, la Junta de la FAVT està molt d'acord». En tot cas, en Clariana va aprofitar la reunió del Consell per expressar algunes inquietuds del moviment veïnals, concretament la preocupació en relació a una aparent reducció de presència policial en alguns districtes. En aquest punt, l'Intendent de la PM reconegué que sí que hi ha una reducció d'efectius, informa el president de la FAVT. Però, una reducció que respondria a una «reestructuració sota altres perspectives», en considerar la PM que la «proximitat ha de tenir altres formes».

Una visió que des del moviment veïnals no es comparteix, tot considerant que la proximitat ha de ser «física, amb diàleg i trobades, però sembla que la Policia Municipal no va per aquí». De totes formes, apunta en Clariana, «crec que si ho poguéssim parlar ens entendríem». Des de la FAVT, tot i la satisfacció amb els canvis del Reglament, «que haurien de permetre introduir conceptes en el debat i amb això ajudar a trencar murs i establir ponts de diàleg i enteniment de sectors veïnals i de joves amb la policia», mostren preocupació pel fet de no haver data de l'entrada en vigor del mateix, al temps que per la possibilitat que l'agenda política i electoral acabi deixant aquest tema abandonat.

DES DE 1927

100 Cerveces
Entrepanes
Tapes

Cafè Bar

AMICS DE LES MÚSICALS I JOVENTUTS MÚSICALS TERRASSA

C/Teatre 2, 08221 TERRASSA
93 783 51 37

> Se celebra el II Parlament Ciutadà per debatre amb la ciutadania compromesa

Les mocions aprovades sobre democràcia, salut, educació, habitatge i treball s'adreçaran a l'Ajuntament

El 2on Parlament Ciutadà de Terrassa, que compta amb l'impuls de diverses entitats, va fer incís en les múltiples problemàtiques socials molt candents a la nostra ciutat, relacionades amb els àmbits de democràcia, salut, educació, habitatge, treball i pensions. Les mocions aprovades seran adreçades a l'Ajuntament, per tal d'exigir solucions en totes aquestes problemàtiques.

Miquel Gordillo

“El model actual que coneixem com a democràcia representativa està esgotat i deslegítimat”. Així de contundent comença la declaració sobre democràcia, presentada i aprovada per unanimitat pels presents al II Parlament Ciutadà de Terrassa, celebrat el passat dissabte 21 d'abril, al Centre Cívic President Macià. En concret, varen ser una declaració sobre democràcia i una altra sobre drets humans. I cinc mocions que se centraren en els àmbits de salut, habitatge, educació, i treball i pensions, i també de democràcia, totes elles aprovades.

Aquest Parlament va estar precedit de dues trobades, la primera sobre Democràcia i Participació, la segona centrada en la vulneració dels drets humans a la ciutat. Els debats que van tenir lloc propiciaren les declaracions i les mocions que es presentaren a debat i aprovació en aquest Parlament.

Ara, el Consell d'Entitats d'Acció Ciutadana vol presentar aquesta informació als partits polítics amb representació al ple municipal, i en el mateix ple. La forma de fer-ho i l'estratègia a seguir es determinarà a la reunió que realitzarà el Consell d'Entitats el proper 19 de maig.

El nucli d'aquesta experiència ambiciosa és fomentar la participació de la ciutadania en els afers públics, “per actuar com a subjecte polític, i que crei instruments propis que facin possible l'accés a la informació, la deliberació, i la construcció d'acords”, resa la declaració de democràcia. Es tracta doncs d'un “procés independent de les institucions i dels partits, que ha de tenir la seva pròpia agenda”.

“Denunciem que la política actual no funciona a l'hora de solucionar els nostres problemes, per això ens hem d'organitzar, no delegar”. Aquest és el leit-motiv del Parlament i del seu re-

buig implícit al sistema representatiu de partits i institucions. “No en tenim prou amb fer manifestacions i actes de protesta, hem d'anar més enllà, i que sigui un moviment propositiu”. Fem documents que han d'ajudar a canviar les coses: com volem que s'organitzi la societat.

En aquest model de participació amb capacitat de decisió i no merament consultiu, per tant, s'apunta a modificar el Reglament d'Ordenació Municipal (ROM) per tal que la participació ciutadana sigui realment activa i efectiva. Per tant, es reconeix el paper bàsic de l'Ajuntament, al qual s'interpela per tal que reconegui el Parlament Ciutadà “com un instrument de participació ciutadana a la ciutat, i legítimat per què aquest faci arribar propostes al ple municipal”.

“Els partits no compleixen els seus programes!”

Un altre aspecte que es repeteix a les diferents declaracions aprovades assenyala que és obligatori el compliment de les resolucions que adopta el Ple municipal, per part del govern municipal. Es contrasta de forma veheament, “els partits no compleixen els seus programes!”. Per això, la declaració inclou demanar al ple municipal que, “abans d'acabar la present legislatura, aprovi totes aquelles resolucions que el mateix programa electoral del PSC, ara al govern, incloïa al seu programa.

“Volem que a Terrassa es compleixi el Dret a la Ciutat, a la comunitat local. Hem de construir ciutats com a espais de trobada i participació, on es parli de persones”, i on es garanteixin tots els drets socials i de benestar social: sanitat, habitatge, treball, medi ambient, educació, cultura...”. Es contempla que la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans, aprovada i adoptada pel mateix Ajuntament, sigui una eina que faciliti el compliment de tots aquests drets.

■ Al Parlament Ciutadà celebrat el passat 21 d'abril al Centre Cívic President Macià van participar 90 persones.

MG

Temporalitat extrema, condicions precàries, hores extres abusives, salaris baixos i desigualtat, manca d'igualtat d'oportunitats, accidents de treball que augmenten, abisme entre el món educatiu i el del treball... En definitiva, un panorama que ja des de fa uns anys va empitjorant sense remissió.

La qüestió de la manca d'habitatge digne és un altre tema especialment greu en una ciutat gran com Terrassa. El sobreendeutament hipotecari s'assenyala com una de les problemàtiques més punyents.

La moció d'habitatge que fou aprovada i presentada per Valeria Santiago, Xavi Pallarés, de l'Aliança Contra la Pobresa Energètica (APE), denuncia que a Terrassa, “les polítiques públiques han configurat un parc d'habitatges que fa difícil garantir el reallotjament a les persones i famílies desnonades”. I són 2,5 desnonaments al dia a la nostra ciutat.

Vuit anys continuats de retallades en el sistema públic de salut provoquen que aquest es troba en el seu límit, amb “lístes d'espera desorbitades, amb temps d'espera excessius per al metge de capçalera, per especialista, per proves

especials, o per intervenció quirúrgica”. Terrassa és la ciutat amb pitjors xifres de Catalunya, denuncia igualment la moció sobre Salut aprovada en el Parlament Ciutadà.

El fet no és quelcom innocent, sinó que forma part de l'orientació “del govern i la pressió dels lobbys sanitari i farmacèutic per mercantilitzar la sanitat, convertir-la en un negoci”, afirmen els col·lectius signants de la moció de salut que fou també aprovada.

Es reconeix que a Terrassa, l'agreuament de les llistes d'espera provoca que la població acabi acudint a la sanitat privada, fet que es tradueix en què “els diners que es reben per l'assistència pública són utilitzats per la privada”. De la mateixa manera, els recursos humans pagats per donar assistència pública són desviats en part a la privada, tant a Mútua de Terrassa com al Consorci Sanitari.

Es parlà també, dins del marc de la

salut, de la dependència i les polítiques socials adreçades a la gent gran, especialment pel que fa al tema de les residències.

Les dades proporcionades mostren que, a desembre de 2017, la llista d'espera acumulada (visites, proves especials, intervencions quirúrgiques) a Catalunya era de 721.926 persones, de les quals 39.455 corresponien a Terrassa (25.525 Mútua, 13.930 CST). Al gener de 2018 a Catalunya havia baixat a 712.791 (1,26%) mentre que a Terrassa va pujar a 40.315 (27.311 Mútua i 13.004 CST).

“La problemàtica en l'àmbit educatiu està relacionada també amb la mala planificació urbanística”, manifestà la Puri Carmona, de la Comunitat Educativa de Terrassa. Es posa de manifest l'existència d'una doble xarxa, privada i pública, i que la LOMCE potencia la competència entre centres educatius per captar l'alumnat.

Queixes i denúncies ciutadanes exposades en el Parlament

Durant el Parlament Ciutadà es dedicà un espai a escoltar queixes ciutadanes. S'acabà aprovant una declaració en què es denuncia l'escalada repressiva de l'Estat espanyol, formulada pel Grup Dinamitzador del Consell d'Entitats. És un rebuig “a la llei mordassa que el PP va aprovar l'any 2015, i que encara està en vigor malgrat que es podria derogar”. En un “intent desesperat per fer callar a tota persona o col·lectiu que expressa la seva disconformitat i que proposa noves formes de gestió i de fer política”. En aquest sentit, també per “l'empresonament preventiu de polítics catalans arran del passat 1 d'octubre”, com a punta de l'iceberg del macro-procés contra bombers, professorat, pallsos, mecànics o regidors, així com la “campanya de criminalització contra els Comitès de Defensa de la República i per extensió contra tota protesta social”.

També es formulà una queixa sobre les pràctiques en la selecció de llocs de treball que tenen lloc al Consell Comarcal del Vallès Occidental. Formulada per Àlex Gaona, la denúncia se centra en un càrrec que ha vist augmentat el seu complement específic de 27.764 € a l'any 2016, fins a 47.000 € l'any 2017, fet que considera abús i fora de llei.

La implantació de la Renda Mínima Garantida per a persones sense o amb escassos recursos, també es posà en coneixement del Parlament, pel fet que no està sent aplicada a falta de la formació d'un govern a Catalunya. El fet comporta “greus incompliments de la llei que afecta milers de persones i famílies en situació de pobresa”.

Vine a la Vall de Ribes!

Senderisme. Esquí. Trekking. BTT

Alberg de Bruguera Cal Nuri

Per a grups fins a 30 persones

234 € grup/nit. Ús exclusiu

Descomptes especials

+ info: 937364722

info@einacooperativa.coop

www.albergdebruguera.cat

l'eina
COOPERATIVA

Resum de les declaracions i mocions aprovades pel Parlament Ciutadà

Dret a l'habitatge i als subministraments bàsics

Especial protecció als infants i més informació sobre els pisos buits en mans dels bancs

En matèria d'habitatge, les demandes més destacables que es plantegen a l'Ajuntament són:

1. Modificar el Reglament d'adjudicació d'habitatges d'emergència social seguint les recomanacions del Síndic de Greuges de Catalunya, tenint en compte la presència d'infants, que es consideri la pobresa infantil com a situació d'emergència social, i tot un seguit de normes que garanteixin la defensa dels infants.
2. L'obligació de garantir la immediatesa de l'adjudicació de l'habitatge d'emergència social en el cas de les unitats de convivència amb infants a càrrec.
3. Publicar i mantenir, de forma trimestral, a la pàgina web de l'Ajuntament les dades des de l'any 2015, dels habitatges que estiguin buits a Terrassa, els de grans tenidors, els de protecció social i els disponibles per emergències; de les sancions coercitives en funció del tenidor per utilització anòmala d'habitatge (moltes pisos buits) i per incompliment del deure de conservació, tot especificant la destinació concreta de les quantitats cobrades; les dades del número de desnonaments, diferenciats per mesos i per tipus (hipotecari, lloguer i ocupació, i els d'ocupació si venen d'hipoteca, lloguer o ocupacions) i diferenciant segons el tenidor de l'habitatge; dades de número d'ocupacions diferenciant

segons la propietat de l'habitatge; el número d'unitats familiars que han obtingut un habitatge a través de la mesa d'emergència i el número d'unitats familiars a les quals no s'ha pogut atendre; número total de persones sensellar de les quals es té constància a Terrassa.

4. Aprovar i implementar amb urgència un Pla Local d'Habitatge per a la ciutat de Terrassa, que sigui realista, viable, i que planifiqui com ho farà. Es concreta que es recorri a la Llei catalana del dret a l'habitatge i als Plans Locals d'Habitatge (PLH). Tot i que aquesta norma és vigent des del 2007, Terrassa no disposa d'aquest instrument clau en la matèria, per tant és una necessitat claríssima i prioritària activar un pla d'aquest tipus.

5. Complir la llei que preveu la coordinació en matèria de desnonaments entre l'Ajuntament de Terrassa i els Jutjats, de forma que cap desallotjament forçós es podria produir fins que l'administració local no proporcionés una alternativa habitacional adequada en situacions de vulnerabilitat.

6. Agilitar els tràmits d'empadronament especialment en situacions de vulnerabilitat, i examinar les situacions de vulnerabilitat a l'hora de no imposar el requisit d'empadronament de més de

tres anys per accedir a un habitatge protegit.

7. Publicar i mantenir a la pàgina web de l'Ajuntament les dades sobre pobresa energètica, des de l'any 2015, del nombre de famílies que manifesten impossibilitat de pagar els subministres o deutes que reben bonificacions relacionades amb la pobresa energètica; dels talls produïts al municipi en relació als serveis d'aigua, llum i gas; de les quantitats econòmiques destinades a ajudes per pagar els deutes i factures dels subministraments i número d'unitats familiars que les han rebut; de les sancions coercitives a empreses subministradores per incompliment de la llei 24/2015.

8. Regularitzar l'alta del subministrament d'aigua a totes les llars vulnerables del municipi que compleixin el requisits de la corresponent llei vigent a Terrassa des de desembre del 2016 i que encara no disposin del comptador corresponent.

9. Aprovar una instrucció per regularitzar l'alta dels subministraments d'energia (llum i gas) a totes les llars vulnerables del municipi un cop presentats els documents d'empadronament de les persones que hi viuen i dels butlletins pertinents que certifiquin l'estat correcte de les instal·lacions. Aquesta regularització ha de tenir caràcter d'urgència en el cas que hi visquin infants.

Salut: contra la xacra de les llistes d'espera

La moció aprovada sobre Salut emplaça l'Ajuntament a defensar que:

1. El temps màxim d'espera per a concertar una visita amb el metge o metgessa de família sigui de 48 hores màxim.
  2. Intervenir en la vulneració dels drets humans que significa la situació actual de col·lapse del servei d'urgències de la ciutat.
  3. Conèixer les dades reals de les llistes d'espera per especialitats i operacions des del moment de la seva petició pel servei d'atenció primària.
  4. Implantació generalitzada de la Clínica del Dolor per totes aquelles patologies que ho requereixin. Hi ha tecnologia i farmacologia adequada perquè cap persona hagi de patir dolors crònics insuportables.
  5. Potenciació de la Rehabilitació, que ha estat un dels sectors més castigats per les retallades, com a element clau per la recuperació de l'autonomia i benestar personal.
  6. Servei d'ambulàncies digne i suficient que acabi amb les esperes excessives i inhumanes.
  7. Assumir compromisos que comportin la promoció de la prevenció i de l'educació en salut.
  8. Separar completament la sanitat pública de la privada (sanitat concertada) fet que comporta una total mercantilització de la sanitat. Els diners públics de sanitat han d'anar per a la sanitat pública i no per a la concertada, ni privada.
  9. Garantir l'assistència sanitària a tots els ciutadans i ciutadanes independentment de la seva situació administrativa.
  10. Afrontar amb urgència el tema de salut mental integral.
  11. Obrir una Oficina Municipal on es recullin i es faci seguiment dels incompliments dels terminis d'assistència establerts i es recullin les queixes dels usuaris i usuàries dels serveis sanitaris.
  12. Que l'assistència social faci seguiment i porti recursos necessaris perquè ni un sol pacient deixi de prendre les medicacions per no poder-les pagar.
- Pel que fa a les persones grans que són i seran dependents, cal que hi hagi una bona oferta de places públiques: "moltes persones no disposen de 2.000 - 2.500 €/persona/mes per escollir una plaça a una bona residència privada".
13. Dades concretes de com està la situació de les persones dependents a Terrassa. El govern de la ciutat ha de vetllar i controlar aquesta situació.
  14. Que s'elabori un pla d'acció i de futur per a la gent gran. Una política en la qual es tingui en compte la situació en què viu la gent gran i es busquin solucions de futur a curt i mig termini i que contempli altres possibilitats alternatives a les residències, com ara el cohabitatge, apartaments tutelats, etc. El govern de la ciutat ha de donar suport i estar al davant de les reclamacions que la gent gran necessita.
  15. Que s'executin les obres de remodelació de la Residència Pública de Mossèn Homs, tal com es va quedar amb la darrera consellera de la Generalitat Dolors Bassa, amb un partida de 250.000€ existent als pressupostos de la Generalitat 2017.
  16. La construcció de la Residència Pública a Sant Pere Nord. Residència que té el projecte acabat i el Parlament de Catalunya va instar al govern per a que s'executés, per la gran necessitat que hi ha.
  17. Un estudi de la situació de Residències a Catalunya i sobretot de Terrassa.
  18. Saber com està la situació de la construcció de la residència per a persones amb problemes de salut mental que també està projectada des de fa temps per a la comarca.
  19. Es demana el projecte i construcció d'una residència pública a Ca n'Anglada als horts de l'Avinguda de Barcelona.

Educació: la lluita per evitar la segregació escolar

Les propostes de l'àmbit de l'educació, plantejades des de la Comunitat Educativa de Terrassa, parteixen de la defensa de l'escola pública, gratuïta, igualitària, coeducativa i catalana, basada en els valors democràtics i de cohesió social, i d'una llarga trajectòria progressista i renovadora.

Per això, la moció aprovada inclou el rebuig a la segregació escolar a Terrassa, i els atacs a l'escola catalana, i es demana la intervenció de l'Ajuntament per revertir aquesta greu segregació.

Les mesures i accions que es demanen aplicar per garantir el dret a l'educació són:

- Planificació i reserves de places d'alumnat amb necessitats educatives específiques derivades de situacions culturals i socials desfavorides; garantir una oferta que eviti els increments de ràtio per atendre la matrícula viva; una distribució equilibrada de l'alumnat, amb corresponsabilitat de l'escola privada concertada i la pública; un Pacte de ciutat per l'educació on hi estigui implicada l'escola privada concertada; reduir les ràtios per combatre la segregació; vetllar perquè els centres públics i concertats evitin les pràctiques de selecció adversa d'un determinat perfil social d'alumnat, remarcant en la presentació dels projectes educatius de centre els principis d'equitat i d'inclusió de la diversitat social del seu entorn; vetllar per donar a les famílies una informació ajustada sobre els drets que tenen en l'elecció de centre; promoure la integració de centres guetitzats i centres no guetitzats, amb l'objectiu de configurar centres amb una composició social heterogènia.
- Repensar la zonificació actual, de forma que resulti més heterogènica social interna i que l'Ajuntament faci un estudi de l'efecte que poden tenir els nous models de zonificació escolar.
- Gratuïtat real de l'educació obligatòria; que els centres educatius públics i concertats resolguin els problemes de les famílies que no poden pagar les activitats extraescolars (colònies, sortides, etc.), a través d'un acompanyament dels Serveis Socials;
- Aconseguir un decret de servei de menjador que reconegui un servei educatiu públic dins de l'educació pública i que arribi a ser gratuït i integral per l'alumnat de primària i secundària amb necessitats econòmiques desfavorides.

Al mateix temps, es demana que es desenvolupin projectes educatius orientats a l'equitat i igualtat educativa, promovent la cooperació i no la competitivitat entre centres, i impulsant projectes educatius de barri que promogui l'equitat i qualitat educativa.

Promoure i potenciar la formació en coeducació al personal docent dels centres educatius i també al personal de les empreses de serveis contractades per l'ajuntament.

També assenyalat que la Carta Europea de Drets Humans hauria de millorar el seu redactat amb el tema de l'educació inclusiva, des de una perspectiva de gènere com a element transversal.

Treball i pensions dignes

El que es demana a l'Ajuntament és que dugui a terme unes línies d'actuació que doti de recursos d'inserció als col·lectius amb l'atur estructural: persones majors de 50 anys, dones, joves, i persones en risc d'exclusió social. També es demana un reconeixement del treball de les activitats de cura.

Igualment, es planteja que es dissenyi un protocol per atendre les persones que no tinguin regularitzat el seu Permís de Residència i Treball pel motiu que sigui, per tal de que puguin accedir amb igualtat d'oportunitats i sense cap tipus de discrimina-

ció per tal que puguin accedir amb normalitat als programes destinats a orientació laboral i formació ocupacional, així com que l'Ajuntament exigeixi a les administracions competents que adequin la seva legislació perquè aquestes persones tinguin igualtat d'oportunitats i drets en l'accés al treball.

Pel que fa a la situació de les persones pensionistes, es demana impulsar una Taula Ciutadana de la "Gent Gran" on es puguin tractar, de forma col·lectiva i transversal, els Drets de les Persones Grans, com ara la situació de les pensions i de les residències, o com trobar instruments de reconeixement del treball realitzat

en les activitats de cures durant el període corresponent a la vida laboral.

A banda, es plantegen les següents reivindicacions:

1. Rebutjar el 0,25% de pujada de les pensions i que s'apliqui l'IPC actual de forma retroactiva.
2. Garantir un Sistema Públic de Pensions amb aportacions directes dels Pressupostos Generals de l'Estat, rebutjant qualsevol model que vulgui privatitzar-les.
3. Fixar una pensió mínima Justa i Equitativa amb una Clàusula de Revisió conseqüent amb aquestes premisses.
4. Derogar la Reforma Laboral del 2012 que tants efectes negatius ha provocat en el mercat de treball i en la precarització.

Neix la Taula de la Conca del Llobregat, 'perquè l'aigua del riu és un bé escàs, però de totes'

Redacció

Comparteixen la voluntat de confegir un moviment ciutadà ampli que inclogui tota la conca, i que lligui la necessitat d'un riu Llobregat viu amb el moviment social per l'aigua com a bé comú.

En una trobada celebrada a Terrassa el passat 16 d'abril, es van reunir diversos actors relacionats amb el riu Llobregat convocats per la Taula de l'Aigua de Terrassa i per Prou Sal! per tal de promoure una taula de la conca del riu, des de la capçalera fins a desembocadura.

Participaren de la trobada regidors dels ajuntaments de Cornellà, Abrera, Olesa i Rubí, junt amb representants de les entitats Aigua és Vida, Martorell Viu, la Xarxa per una Nova Cultura de l'Aigua (XNCA), Ecologistes en Acció de Catalunya (EEAC), el Grup de Defensa del Ter (GDT), el Moviment Ecologista Sant Feliu (MES), el grup Alternativa d'Unitat Popular (AUP) de Rubí i la Societat Esportiva de pescadors d'Abrera. També assistiren, per part de l'acadèmia, la Càtedra Unesco de Sostenibilitat de la UPC (CUS) i representants de l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals (ICTA), a més de dues tècniques de l'Ajuntament de Terrassa.

Després d'escoltar amb atenció les explicacions d'en Christian Morron, advocat ambientalista, i també un relat sobre com havia anat el procés de constitució de la Taula del Ter, de la mà d'en Jesus Soler, president del Grup de Defensa del Ter (GDT), és palesa la necessitat de repetir l'experiència a la conca del Llobregat, adaptant el procés a la pròpia realitat. Es va decidir seguir endavant i treballar com a grup promotor d'una Taula de la Conca del Llobregat, tot preveient que comenci a funcionar el proper mes d'octubre, amb l'objectiu d'impulsar-ne la creació a partir de tres grans eixos: recull de coneixements, mapa dels actors en el

territori i pla de treball.

Consideraren que el camí és llarg, però l'objectiu és clar: la creació d'una Taula de la Conca del Llobregat perquè l'aigua d'aquest riu és un bé escàs, però de totes.

Antecedents

El problema ve de lluny. Ja el passat 17 de juny, es va realitzar, al Raval de Montserrat, un acte de denúncia contra Iberpotash (ICL), empresa responsable de la contaminació de l'aigua per abocament descontrolat del runam de les mines de potassa del Bages. Aquesta contaminació i la seva filtració als aquífers provoca que els terrassencs hagin de comprar aigua embotellada per beure, segons manifesten des de la Taula de l'Aigua de Terrassa.

Existeix una sentència que obliga aquesta empresa a deixar d'abocar més runam a la muntanya del Cogulló i a tractar els residus de l'explotació minera amb cura mediambiental. El 30 de juny acabà la moratòria de la sentència del 2014. Però l'empresa com si res. Per això, a Sallent i altres pobles de la conca del Llobregat, hi ha una mobilització ciutadana que lluita per recuperar el bon estat del riu. Un riu del qual s'abasteix Terrassa en més d'un 80% del consum.

Iberpotash i l'Administració fan molt tard ja en el compliment de la sentència i tot indica que persisteixen en l'intent de més moratòries per continuar contaminant aquesta font d'abastament, i per què es doni compliment a les mesures mediambientals que van ser definides a la sentència de 2014 sense més dilacions.

Després de molts anys de treball per fer entendre el gran problema mediambiental que s'estava creant amb els abocaments de sal com a residu de les mines de potassa a Sallent, Súria i Bal-

■ Trobada per a la creació de la Taula de la Conca del Llobregat.

TAULA DE L'AIGUA DE TERRASSA

sareny i de diverses sentències judicials que condemnen ICL-Iberpotash per delictes ecològics, celebràvem la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya del 16/07/2013 que entre altres coses fixava una data final pels abocaments de residus a la immensa muntanya del Cogulló de Sallent: El juny de 2018 hauran passat quasi 5 anys i ICL, lluny d'actuar d'acord al que li dictava la llei i preveure-ho, novament ha utilitzat els treballadors pressionant-los amb la por a la pèrdua dels llocs de treball, per continuar abocant residus i encara tenen la pocavergonya de dir que fan una mineria sostenible. Aquí, l'únic fet sostenible pel medi

ambient, respecte als llocs de treball i als drets humans és deixar d'abocar al runam, restaurar-lo i que la mina sigui gestionada per una entitat no vinculada a crims de guerra. És ICL amb les seves pràctiques empresarials qui més fa perillar els llocs de treball.

Tampoc no senten la postura de l'Administració, tant dels ajuntaments com de la Generalitat que s'han inhibit i amb la seva permissivitat han fet que ara s'estigui davant un problema de dimensions enormes. Els aquífers de la zona salinitzats, el riu Llobregat que abasteix d'aigua l'Àrea Metropolitana de Barcelona, salinitzats i per potabilitzar l'aigua s'han hagut de fer grans

instal·lacions que paguem els usuaris. La Directiva Europea Marc de l'Aigua diu: Qui contamina que pagui. Doncs aquest no és el cas de ICL.

Tot i que una altra sentència obligava a ICL a fer una pla de restauració d'aplicació immediata i a dipositar una fiança proporcional al cost real, aquest pla encara no està validat i va passant el temps i van fent plans urbanístics i altres distractors per donar a entendre que es fa alguna cosa. I la fiança encara és clarament insuficient. Des de Prou Sal! es pregunten: "què està fent la Generalitat?"; que és qui hauria d'haver pressionat perquè es complís? Però de moment tot està pendent.

Accions urgents pel Dret a l'Habitatge a Terrassa

Davant les reiterades vulneracions del Dret a l'Habitatge a Terrassa, on els últims mesos ha tornat a incrementar-se el número de desnonaments diaris, d'una forma molt preocupant, i veient que des de l'Ajuntament no hi ha ni la capacitat, ni els recursos, ni la voluntat política per fer front a aquesta situació d'emergència, cal prendre mesures des de tots els àmbits possibles. Una de les possibilitats d'acció és la de realitzar denúncies al Comitè de Drets Econòmics i Socials de les Nacions Unides. Un col·lectiu d'advocats activistes de Madrid ja ha utilitzat aquest recurs en dues ocasions i han aconseguit pronunciaments directes per aturar desnonaments.

- És una denúncia de la vulneració de l'article 11.1 del Pacte DESC signat per l'Estat espanyol.
- S'al·lega l'esgotament dels recursos interns.
- Que no ha estat examinat per cap altre instància internacional o regional de protecció dels drets humans.

El Comitè considerarà que el dret a un habitatge adequat comporta la seguretat jurídica en la tinença (un dels elements bàsics d'aquest dret, recollit a l'Observació General número 4 del Comitè). La seguretat jurídica en la tinença implica una protecció legal contra el desnonament, també en casos d'habitatges de lloguer.

Si bé els contractes de lloguer són acords entre particulars (també es donen actualment molts casos de pisos propietat de grans tenidors i entitats financeres), l'Estat té un paper clau pel que fa a la legislació que els regula, la qual hauria de garantir els drets dels inquilins. Així mateix, el govern (el local també) ha d'adoptar mesures, fins el màxim de recursos disponibles, per a evitar que les persones que perden el seu habitatge habitual no restin sense llar (OG núm. 7, par. 16).

Espai Humana, despatx d'advocats en defensa dels drets, informa

- La seguretat jurídica en la tinença ha de garantir-se també a les persones llogateres. La llei és molt restrictiva en no permetre avaluar la situació en què es queda l'inquilí si s'executa el llançament.
- L'Estat (Administració local) ha de demostrar que havia fet ús del màxim de recursos disponibles per proporcionar un allotjament alternatiu a la família en situació de necessitat.

Les Recomanacions que el Comitè DESC ha realitzat en anteriors casos, dirigides al govern espanyol, han disposat el següent:

El Comitè DESC estableix que l'estat els ha d'assignar un habitatge públic o mesura similar en cas que no comptin amb un habitatge adequat, atorgar una compensació econòmica per les violacions patides i reemborsar les despeses legals de la present comunicació.

Com a recomanacions generals, el Comitè proposa:

- Que s'adoptin mesures legislatives i/o administratives per tal que en els procediments de desallotjament de llogaters, el jutge pugui valorar les conseqüències del desnonament.
- Millorar la coordinació entre el poder judicial i els serveis socials per tal d'evitar que una persona desnonada es quedi sense habitatge alternatiu.
- Els desnonaments de persones vulnerables només s'efectuïn després d'haver consultat de manera genuïna i efectiva aquestes persones i d'assegurar que l'Estat ha fet totes les passes possibles emprant el màxim de recursos disponibles per a aconseguir-los una alternativa habitacional adequada.
- Formular i implementar, en coordinació amb les CCAAs, un pla per a garantir el dret a l'habitatge a les persones en situació de vulnerabilitat amb previsió de recursos, terminis i avaluació del mateix.

Pensem que és urgent que advocats i col·lectius ens comencem a organitzar per a fer aquesta tasca!! Prou violacions a Terrassa!!

Àgora República, espai ciutadà pel diàleg i el debat

Instal·lada al parc dels Catalans, entre el 28 d'abril i el 4 de maig, l'Àgora República-Espai de la ciutadania pel diàleg i el debat ha congregat centenars de persones, contra la pluja i enmig del pont festiu per l'1 de Maig. Organitzada per l'ANC-Terrassa per la Independència i els CDR locals, en el tancament d'aquesta edició, dimecres dia 2 de maig, a l'Àgora encara li queden dos dies d'activitats, mobilització i debats.

A l'espai s'ha plantat una presó itinerant, que ja ha passat per ciutats com Vic, Vilanova i la Geltrú o Lleida, on tothom qui ha volgut ha pogut tancar-se durant 2 hores, per tornar a dir que tots i totes estem empresonades. I és que la màquina de repressió de l'Estat no deixa de sorprendre dia a dia. Amb motiu, per altra banda, de la coincidència amb la celebració del cinquanta aniversari de l'1 de maig del 68 a París, aquesta és l'ocasió per reivindicar drets i denunciar la injustícia.

L'aplicació del 155 està servint com a excusa per acusar de terrorisme, sedició, o malversació als representants polítics i socials elegits per la societat catalana, i als conciutadans que l'únic que fan és defensar els drets individuals i col·lectius del poble.

Davant d'aquesta situació, l'organització ha construït un espai a la ciutat, per tal de defensar la democràcia, la llibertat, els drets individuals i col·lectius, i resistir pacíficament a la repressió del 155. I la proposta era fer-ho dialogant i debatent sobre algunes de les qüestions clau a l'hora de pensar un procés constituent de d'alliberament.

El Cant dels Ocells que es repeteix a diari des de fa mesos, en solidaritat amb els i les preses polítiques i exilia-

des, es realitza durant aquests dies en aquest espai. El dissabte 28 es va fer una cercavila de la gent convocada a aquest Cant, des del Raval fins el parc, on es va obrir l'Àgora, amb més de 500 persones que es van veure increpades per un petit grup amb banderes espanyoles que volia boicotejar l'activitat. Després, el pallasso Jordi Pasarrodonna, recentment encausat i absolut, estrenà la presó itinerant.

Durant els 7 dies, s'havien de celebrar una vintena de debats, xerrades i tallers, com el de «Societat civil com a matriu del procés constituent», «Constitució i sobirania» o taller antirepressiu. També «paraules» de persones com Elisenda Paluzie, Meritxell Lluís, Arcadi Oliveres o Isabel Marquès, Súdica de Greuges, entre altres. No han faltat els concerts de música ni els contes i la poesia.

■ La presó itinerant de la repressió i la violència de l'Estat (a la dreta) ha cridat molt l'atenció.

-La concentració d'obertura de l'Àgora, el 28 d'abril, amb el Cant dels Ocells aplegà més de 500 persones (abaix dreta).

-Els debats i xerrades (a la foto abaix, el títol 'Reixes i murs als DDHH', sobre immigració i ciutadania), van cridar molta gent.

Fotos: PV

SAPS SI TENS HIPOTECA AMB CLÀUSULES ABUSIVES?

La Diputació de Barcelona, el teu ajuntament i els col·legis d'advocats t'ofereix assessorament personalitzat i gratuït per revisar el teu cas concret i assessorar-te en la seva reclamació.

Consulta els punts d'atenció aquí:

www.diba.cat/clausulatterra

Diputació
Barcelona

#DibaOberta

Bienvenido Mr. Marshall (l'alcalde i els Corporate Games...)

Xavi Matilla Portaveu del Grup Municipal de Terrassa en Comú

L'Ajuntament de Terrassa ha anunciat que l'any vinent es celebraran els Corporate Games a Terrassa. Una iniciativa que consisteix a celebrar una sèrie de competicions esportives per a equips formats per treballadors/es d'empreses privades. Una iniciativa privada que s'ha venut com a molt beneficiosa per a la ciutat, però que, si mirem en detall, desperta molts dubtes respecte a la seva transparència, viabilitat i motivació.

El que sabem és que l'Ajuntament de Terrassa ha signat un conveni amb l'empresa privada organitzadora *Catalonia Corporate Games SL*. I que en compliment d'aquest conveni, ja ha avançat a l'empresa organitzadora 42.000 € i el compromís de cedir instal·lacions esportives i recursos associats (personal, manteniment, etc). En canvi, l'únic compromís de l'empresa és que redactarà un Pla Director, sense que s'hagin establert

d'inici compromisos clars i objectivables i sense aclarir si s'hauran d'assumir costos addicionals per part de l'Ajuntament.

En aquest sentit, és greu i preocupant, tot i que ens serveix per entendre quines són les prioritats del govern del PSC, que mentre a la ciutat hi ha entitats esportives que s'esforcen, dia a dia, en facilitar la pràctica esportiva i educativa sense ànim de lucre, fent una veritable tasca social, malgrat les mancances de recursos i instal·lacions públiques que pateixen; el PSC prefereix posar recursos econòmics de tothom i instal·lacions públiques al servei d'una iniciativa privada, que persegueix el seu benefici sense garantir retorn a la ciutat. D'aquesta manera es prioritza un esdeveniment que està més vinculat a un suposat objectiu comercial/econòmic privat, especulatiu i dubtós, que no pas un objectiu esportiu de la ciutat. Una iniciativa privada

que no parteix ni de la demanda ciutadana, ni de les necessitats de les entitats esportives de la ciutat.

Mentriesteix profundament veure la fotografia del passat dimarts en la que es veu l'alcalde de Terrassa Alfredo Vega rebent amb honors els fundadors dels Corporate Games Ken O'Bryan y Maureen Johnston al despatx d'alcaldia. Una escena més pròpia del passat i de la pel·lícula "Bienvenido Mr Marshall". Un alcalde de Terrassa embadalit per cants de sirena, que regala diners públics i es postra davant iniciatives dubtoses, especulatives i que no garanteixen cap retorn social a la ciutat. Preferiria un alcalde que treballés i dedicés el temps i els recursos de la ciutat a projectes de futur que signifiquin una veritable millora per a l'esport de Terrassa, des del capital i potencial que tenim en les entitats i iniciatives que ja existeixen a la ciutat.

Qui pot triar els concerts de Festa Major?

Oriol Frisach
Militant de la CUP

La CUP ha proposat obrir a la ciutadania l'elecció dels concerts de Festa Major, ja que ens sembla una manera amable de connectar la ciutadania amb aquests dies de festa i disbauxa. I per què les persones que vivim a Terrassa tenim dret a explicitar els nostres gustos musicals. I en conseqüència, orientar cap aquí o cap allà la programació de concerts.

Tanmateix, l'Ajuntament sempre ha al·legat que la tria dels artistes és molt complexa i que ho han de fer els "tècnics experts i professionals" (sic). Nosaltres confiem en la bona tasca del personal que programa la FM (cal saber quin grup està de gira i qui no; qui ha tret disc nou; qui està disponible en aquella data; dissenyar una graella amb equilibri d'estils musicals). Però també creiem que la ciutadania pot mostrar les seves preferències mitjançant una votació. I llavors, que els tècnics treballin amb flexibilitat sobre aquesta base.

Però no: no ets prou bo per dir si t'agrada més ballar *Ojos de brujo* que *Txarango*; si enguany vols escoltar el nou disc de *La oreja de Van Gogh* o el de *Bustamante*. La regidoria de Cultura ja triarà per tu. I qui és la regidoria? Només 3 o 4 persones trien els artistes, en el nom dels 220.000 habitants de Terrassa? Tenim confiança, però no cega.

Si Cultura no posa en marxa la 'prova pilot' per votar el concert de dissabte a la nit (compromís adquirit per Jordi Flores en el Ple de l'Ajuntament de maig de 2017), hauran d'explicar amb pèls i senyals quins criteris segueixen en la tria dels artistes de 2018. Per Transparència.

Fa més por un jutge que un violador

Miquel Mallafré

Que la justícia consideri que no va haver-hi violació i que condemni a "la manada" a 9 anys per "abús sexual", converteixi als jutges en tres membres més de "la manada". Qui jutja als jutges? Quina societat de merda han creat? Com es pot suportar tanta ignomínia?

M'ho temia. En un cas de violació és la víctima la que ha de demostrar que es va resistir. Ho sento, és una aberració, un ultratge que omple de vergonya a tot el sistema judicial espanyol. A Espanya la justícia és esperpèntica, un deliri, un desvari, aquest cas (al marge del Llàrena) és una prova més. Pel que es veu a Espanya matar o violar surt a compte, pensar diferent és terrorisme. Queda clar que davant d'un GC i un militar, les dones estan desprotegides. Recordeu que el jutge Ricardo González (un dels tres, el que els ha declarat "no culpables"), li va dir a la noia violada: "Ha quedado claro que daño, dolor, no sintió usted". No sr. jutge, va sentir un gustasso enorme. Un somni fet realitat, una explosió dels sentits en un replà cutre d'una escala.

Les dones estan venudes, indefenses. Si per casualitat a aquests jutges els agafés un armari encastat de dos metres d'alçada i els fotés una bona mortadela per via rectal sense el seu consentiment, reconsiderarien la seva postura? Per aquests jutges una noia en un portal envoltada per cinc gorilles no és una situació d'intimidació. El mateix que si cinc gorilles t'envolten en un carreró desert i et demanen la cartera.

Insisteixo, sento dir que no em sorprèn. Ara, en un parell d'anys, al carrer. Aquest país passa pàgina ràpid. I l'altre violació, la que aquests mateixos energúmens van fer a Còrdova, sense jutjar. De fet, han estat 9 anys per una qüestió mediàtica i pel rebombori social, de no haver estat així aquests jutges els hagueren absolt a tots. Si els restem la presó provisional, compliran 7 anys, que en realitat quedaran en res. Compareu la broma amb l'afer d'Alsasua. La defensa d'aquests gorilles ha anunciat un recurs a la sentència per rebaixar les penes. Suposo que sabeu que el

GC i el militar estan en una caserna militar i no en una presó amb presos comuns.

Segueixo sense processar la repugnància que m'ha provocat aquesta sentència. No puc imaginar-me el que deuen estar sentint les dones d'aquest país, començant per la víctima, davant d'aquest despropòsit. Espero que fins l'última d'elles, de vosaltres, es faci escoltar. Això s'ha d'aturar d'alguna manera. Que no és violència, diuen. Per atacar a l'independentisme s'amplia el concepte de violència fins al darrer extrem (xiular l'himne espanyol, és violència. Portar el color groc, és violència...). Després arriba un grup de jutges masclistes de l'Opus Dei, i amb els seus sants collons, diuen que: "Una violació en grup a una noia no és violència". No es pot tolerar ni un segon més. Aquest país ha de petar per algun lloc amb protestes massives. S'ha de convertir en cendra tota aquesta teranyina de putrefacció general que tantes vides s'està enduent per davant. Tenir a jutges així és patir violència psicològica, legal i cívica.

MALARRASSA

El periòdic independent i gratuït de Terrassa

COL·LECTIU EDITOR

Pep Valenzuela, Miquel Gordillo, Jordi F. Fernández, Ana Belén Mesa

DISSENY I MAQUETACIÓ

Luis Miguel Galache, Pep Valenzuela, Miquel Gordillo

COL·LABORACIONS

Maria C., Joan Tamayo, Jordi Sellarès, Salvador Pérez, Miquel Mallafré, Emili Díaz, Iván Carrasco, Oriol Vicente, Jaume E. Vilaseca, Eloi Falguera

PUBLICITAT

publicitat@malarrassa.cat

EDICIÓ DIGITAL

www.malarrassa.cat

TIRADA

10.000 exemplars

DIPÒSIT LEGAL:

DL B 2072-2015

IMPRIMEIX:

CONTROL DE DIFUSIÓ PGD

ADHERITS A:

COL·LABORA:

SAP Spai

SERVEI D'ATENCIÓ PREVENTIVA
I SUPORT PSICO-PEDAGÒGIC INFANTIL

Tallers educatius al mes de Juny / Juliol per a potenciar:

L'atenció, la memòria, el raonament lògic i verbal, la motricitat, la imaginació, les emocions, l'autoestima, habilitats socials..., a través del joc.

Activitats complementaries:

Piscina / Teatre / AULA MULTISENSORIAL / Sortides...

Tallers a càrrec de psicòlegs i Psicopedagogs

Tallers oberts i especialitzats en infants amb necessitats educatives especials

Calendari:

Del 25/06 al 03/08
De 9 a 13 h.

Places limitades / Grups reduïts

Preu:

60 € per setmana
(6 setmanes 320 €)
% dte. per germans

Informació i reserves:

93 788 92 59
620 43 16 34
635 49 83 66

Av. Barcelona s/n (prop farmàcia)
Can Trias (Viladecavalls)

Amb la col·laboració de
TEAcció

Associació en pro de l'Autisme

> El Ple municipal d'abril ampliarà el parc públic de lloguer amb fins socials

L'Ajuntament aprova expropiar pisos buits dels bancs

Miquel Gordillo

La greu problemàtica que continua havent-hi a la ciutat amb un dret tan bàsic i fonamental com és l'habitatge acaparà bona part del llarg debat en el darrer ple municipal. Ara el problema s'ha agreujat amb el règim de lloguer: el 84% dels desnonaments que tenen lloc a la ciutat estan relacionats amb els preus dels lloguers, tot deixant milers de famílies en situació de precarietat extrema, tal com presentà Marta Muntanyola (TeC) en la proposta aprovada per ampliar el parc públic d'habitatges de lloguer.

L'acord pretén que s'arribi a un 15% de parc públic. Així doncs, s'impulsarà l'expropiació per part de l'Ajuntament en un període de 4 a 10 anys dels pisos buits que estiguin inscrits en el registre de la Generalitat, i durant 3 anys els habitatges de les famílies excloses després d'una dació en pagament. És el que s'anomena expropiació temporal. És un dels apartats que permet la Llei 4/2016 aprovada pel Parlament de Catalunya, la qual el Tribunal Constitucional mantenia en suspens i que recentment n'ha aixecat la seva suspensió.

A banda, s'exigeix l'obligació que el 30% de la nova edificació o rehabilitació es destini a habitatge social en règim de lloguer. També es demana la revisió de la LAU, una llei injusta que desprotegeix qui paga un lloguer.

De l'acord també es desprèn el compromís de, com a mínim, estudiar l'expropiació definitiva de pisos buits que pertanyin a grans tenidors, tal com demanava la CUP, que recela de l'expropiació temporal ja que pot fer que l'administració hagi de retornar el pis al cap de 10 anys al banc, i que el fet "suposi un nou rescat a la banca", manifestà Marc Medina. La CUP defensa també que es sancioni els grans tenidors que mantenen durant dos anys els seus pisos buits, així com sancions pels habitatges que no compleixen els requisits d'habitabilitat. A Terrassa, el 40% dels habitatges buits estan en mans de grans tenidors.

En matèria d'habitatge social es va aprovar un altre acord que presenta un altre tipus de solucions, i que des de l'oposició d'esquerra es veu com "oportunistista" i de "nou rescat a la banca". Presentada per Cs, va comptar amb el suport de PSC i PDeCAT. Consisteix en una fórmula per què l'Ajuntament compri pisos buits de bancs i de particulars, demanant fons del Banc Europeu d'Inversions, i així crear una societat mixta amb promotors per tal de fer habitatge social en sol públic.

TeC recrimina a Cs que "aquí diuen el contrari de lo que fan a Madrid". Xavi Martínez els va dir que "votaríem a favor de la proposta si a canvi donessiu suport a la reivindicació del Sindicat de Llogaters, i si accepteu la modificació de la LAU".

També coincideix la CUP: "al Congrés voten a favor dels desnonaments express i dels interessos privats", i hi veu en la proposta un objectiu pervers, ja que l'Ajuntament compraria i pagaria als bancs per pisos buits "en un moment en què els preus estan a l'alça, amb fons que no tenim constància que arribin, a les entitats bancàries, en el que seria un nou rescat a la banca".

També coincideix la CUP: "al Congrés voten a favor dels desnonaments express i dels interessos privats", i hi veu en la proposta un objectiu pervers, ja que l'Ajuntament compraria i pagaria als bancs per pisos buits "en un moment en què els preus estan a l'alça, amb fons que no tenim constància que arribin, a les entitats bancàries, en el que seria un nou rescat a la banca".

Suport als CDR

L'ajuntament aprovà un acord, malgrat el vot contrari de PSC, Cs i PP, en què el consistori considera legítima l'acció pacífica, resistent i no violenta dels CDR, i es posiciona en contra de l'actuació dels cossos policials i insàncies judicials per criminalitzar la protesta social que aquests col·lectius duen a terme. TeC, ERC-MES, PDeCAT i CUP consensuaren aquest acord de junta de portaveus.

Rebuig a la sentència judicial patriarcal del cas de 'La Manada'

Els regidors i regidores van interrompre el ple municipal del passat 26 d'abril per afegir-se a la concentració contra la sentència del cas de 'La Manada'. Aquesta concentració convocada per diversos col·lectius feministes davant l'Ajuntament, se sumà als milers de manifestacions que han continuat arreu del territori espanyol contra la decisió dels jutges de condemnar als agressors per abusos, tot considerant que no hi va haver violació, amb uns arguments que han indignat, enrabiat i enfurismat a tota la ciutadania, donat que envia un missatge esfereïdor on la víctima de violació ha de demostrar que hi ha hagut violència i intimidació.

Tal com expressaren els col·lectius, "hem sortit al carrer, com ja hem fet tantes vegades i com continuarem fent fins que la cultura de la violació sigui esclafada i reduïda per sempre més". Mentre afirmen que "la sentència final a la mal l'anomenada Manada serveix per fer palès, un cop més, que la justícia és patriarcal i que actua com a braç executor legal de tot un sistema que ens vol oprimides".

Es treballarà per la paritat en les contractacions artístiques de la Festa Major

El problema de presència de dones en els escenaris de les actuacions a la Festa Major va propiciar un acord d'una proposta presentada per TeC, per tal que les contractacions artístiques tendeixin a la paritat. "Ha de ser un objectiu realista en 5 anys", demanà la regidora Anna Rius. Hi ha dades que il·lustren la problemàtica: "la meitat d'espectacles de l'any 2017 no tenia cap dona; dels grups que van cobrar, només el 16% de les artistes eren dones", o bé que les dones van cobrar un 6% del pressupost dedicat, els homes el 94%, segons aportà TeC. "Especialment trist veure que a la Festa Major 2017 no hi ha hagut gairebé presència femenina ni cap de cartell dona", lamentà Pep Forn. Des de la CUP es va tornar a insistir en saber "com s'organitza la Festa Major i amb quins criteris?". Malgrat compartir l'esperit, el regidor de l'àrea, Amadeu Aguado, va voler però contraposar dades, destacant que els darrers 10 anys a l'escenari principal, el 70% eren dones, i va recordar "Amaia Montero, Rosario, Bebe, Fangoria, Xenoa i Edurne". Només el PP va votar en contra d'algun dels acords per voler fer "imposició forçosa de la paritat" i per anar en contra de la llibertat de mercat, afirmà el seu únic representant.

Decisió "històrica" en desvincular-se el Consorci Sanitari de Terrassa de la Fundació Sant Llàtzer

El Consorci Sanitari de Terrassa, fins fa poc vinculat a la Fundació privada Sant Llàtzer, s'ha formalitzat com un nou mitjà totalment públic. Els nous estatuts de l'entitat foren aprovats per unanimitat en el darrer plenari.

En tot cas, Xavier Matilla (TeC), recordà les incongruències que s'haurien de clarificar, donat que l'alcalde de la ciutat resa com a president d'aquesta entitat privada. Per exemple, l'alcalde "haurà de negociar gestions de patrimoni amb aquesta entitat", manifesta Matilla. També es demanà "com es nomenaran els representants de l'Ajuntament al CST? Pensem que millor no tingui cap càrrec honorífic".

En tot cas, la decisió "és històrica i canvia la història recent de la ciutat", manifestà Isaac Albert (ERC), qui associà el terme de terrassenisme a la Fundació Sant Llàtzer, en referència a una de les entitats emblemàtiques i paradigma del poder concentrat en petits cercles.

Més recursos per campanyes de sensibilització en la recollida de residus

També s'aprovà en el plenari d'abril la proposta d'ERC-MES per destinar el dos per cent de la recaptació de la taxa de residus en programes de gestió ambiental, és a dir, per dur a terme campanyes d'informació a la ciutadania, de cara a "aconseguir una ciutat més neta". Es tracta d'uns 200.000 euros que es dedicaran a fer sensibilització. Aquest percentatge es va deixar d'aplicar fa uns anys, arran de l'anomenada crisi, de forma que ara es recupera ja que «la ciutat està bruta i així ho veu la ciutadania», exposà Isaac Albert.

gestcoop
SCCL

Centre de formació i gestió a Cooperatives
i Societats Anònimes Laborals del Vallès Occidental

- Constitució de societats
- Comptabilitat
- Assessorament laboral
- Capitalització de l'atur
- Assegurances
- Estudis de viabilitat
- Gestió social
- S.L. i autònoms

C/ Torrent, 146. baixos
08225 Terrassa

Telèfon
93 780 28 88
93 780 29 44

Tel. directe laboral
93 175 99 13

Comptabilitat
93 175 99 17

societats@gestcoop.cat
www.gestcoop.com

Es posa en marxa el projecte MES per ajudar a impulsar l'economia social i solidària a la ciutat

L'Eina, Sprintcoop i Malarrassa s'han ajuntat per crear una plataforma cooperativa de segon grau.

Miquel Gordillo

Gràcies a la feina quotidiana de diversos col·lectius, associacions i empreses cooperatives, el foment de l'economia social i solidària (ESS) a la ciutat va a bon ritme i el seu creixement està garantit. Així ho constaten diverses iniciatives sorgides els darrers anys, amb la presència de noves cooperatives i col·lectius que aposten per dur a terme noves formes de fer una economia més social, justa i sostenible.

Les cooperatives egarenques l'Eina, Sprintcoop i Malarrassa s'han agrupat precisament amb l'objectiu de donar un impuls més gran a aquest creixement de l'ESS a la ciutat. Per això, des d'inicis de l'any s'hi han posat mans a l'obra per dur a terme tot un seguit d'accions amb l'objectiu d'enfortir les iniciatives ja existents i al mateix temps crear-ne de noves. Les accions previstes formen part del projecte que han anomenat MES.

A través de MES (acrònim amb els noms de les tres cooperatives egarenques), i de manera resumida, soferiran recursos a les entitats pel que fa a assessorament, formació i comunicació. Es tracta d'oferir un ajut a enfortir i generar més economia social a la ciutat.

De la mateixa forma, aquest projecte servirà per reforçar la feina que les tres cooperatives implicades desenvolupen en cada un dels seus àmbits d'actuació. L'Eina porta deu anys treballant en el sector dels serveis socials i educatius, mentre que Malarrassa fa quatre anys inicià l'activitat com mitjà de comunicació local, i Sprintcoop fa consultoria i acompanyament empresarial en l'àmbit de l'ESS des de fa poc més d'un any.

Conversem amb el Pau Cónsola, coordinador de MES, qui corrobora aquest objectiu primordial del projecte per fomentar l'ESS: "és una resposta a la voluntat de tres cooperatives del territori, que compartim els principis propis de l'economia solidària, i que hem copsat la possibilitat de tenir més força si compartim recursos".

Aquest projecte col·lectiu ha tingut el reconeixement dels anomenats Projectes Singulares, a través dels quals ha rebut una dotació de la Generalitat amb la intenció d'impulsar-lo durant el seu primer any. "És una subvenció atípica, que sense dubte ens ajudarà a posar en marxa el projecte MES, encara que ho haguessim iniciat igualment, donada la realitat d'idees amb esperit cooperativista que s'estan donant a la ciutat".

En només quatre mesos de vida, en part dedicats a conceptualitzar el projecte, està establert impulsar una cooperativa tèxtil de producció i venda de roba, i que s'ubicarà al districte 2, com a evolució de la tasca que havien iniciat un grup de dones dels barris de Torre-sana i Montserrat. A més d'aquesta primera fita, el mateix projecte MES es constituirà en cooperativa de segon grau, "com una plataforma que doti a MES d'una estructura més formalitzada",

explica el Pau. Es contempla que durant aquest primer any es creïn un mínim de cinc llocs de treball relacionats amb MES.

Comunitat virtual de recursos i serveis cooperatius

El projecte MES, pretén, doncs, que s'incorporin totes aquelles iniciatives de l'ESS que ho desitgin, de l'àmbit de Terrassa i l'entorn de la comarca. En aquest sentit, una eina interessant serà la comunitat virtual en què s'ha començat a treballar, i que aglutinarà els diversos serveis que es generin. Serà un portal que oferirà un espai de consulta permanent, disponible per a totes les entitats, a través de recursos relacionats amb la comunicació i el màrqueting, plans de viabilitat, millora de l'eficiència productiva, ajuts i subvencions, etc. S'espera que aquestes primeres fites plantejades, les dues cooperatives i el portal web, siguin una realitat la propera tardor.

De fet, en Pau té clar que "és fonamental que qui s'afageixi a aquest pol cooperatiu ha de treure el benefici de la feina que s'hagi fet, donat que moltes de les necessitats entre les cooperatives i entitats són comunes".

"Durant el primer any es crearà una cooperativa tèxtil, mentre que MES esdevindrà una cooperativa de segon grau"

L'àmbit d'actuació s'estén a tota la comarca. Donada l'ambició del projecte, en Pau manifesta que "hem de fixar-nos a dos anys vista fins a on hem arribat i avaluar els resultats, encara més sabent que hem d'incorporar el màxim d'iniciatives per assolir èxit". I afegeix: "fer xarxa és la condició necessària per tal que MES tingui sentit, i aquí inclouem qualsevol activitat econòmica que comparteixi els valors del bé comú". Per això, s'insisteix en la necessitat de crear comunitat en l'àmbit de l'ESS; "per nosaltres, la confiança mútua és una de les bases d'èxit en el model cooperativista. Dit d'una altra manera, pretenem cooperativitzar algunes necessitats que compartim".

Encara que amb un curt temps de vida, ja s'han creat els primers vincles amb altres actors de l'ESS. Com és el cas de l'ecobotiga L'Egarenca de consum agroecològic, amb qui s'està col·laborant en tasques de comunicació.

La col·laboració s'amplia als Ateneus Cooperatius, els quals també la Generalitat ha ajudat a impulsar, i on està funcionant des de l'any passat un al Vallès Occidental. La vinculació de les tres entitats que han encetat el projecte, l'Eina, Sprintcoop i Malarrassa,

■ Membres de la cooperativa l'Eina i Sprintcoop, que han ajudat a impulsar el projecte MES.

Malarrassa, amb la XES local, facilitarà també aquest coneixement de l'entorn i l'intercanvi amb altres iniciatives solidàries de la ciutat.

Una altra qüestió important com a filosofia de MES i que destaca el Pau és el no deixar que projectes interessants i que hagin començat

una activitat caiguin, ja sigui per manca de suport de l'administració, o per no encaixar en el model d'economia tradicional on no s'hi veu un retorn econòmic immediat". Aquí entra el suport i la formació adequada per estudiar la viabilitat en cada cas, i per què aquests

projectes rebien l'ajut necessari per poder sobreviure.

"La funció del projecte MES ha de ser també d'altaveu de l'ESS", recorda el Pau, i s'ha veure per part dels diferents actors com una eina més que ajudi a enfortir la xarxa".

INAGURACIÓ ECOBOTIGA L'EGARENCA Divendres 11 de maig 19h.

19.00h	Benvinguda a l'Egarenca.
19:15h	Taula rodona sobre consum agroecològic. Participaran: Queviures (distribuidora cooperativa), La Magrana Vallesana (botiga cooperativa de Granollers), 3 Quarters (producció d'horta agroecològica)
21:00h	Tastet de productes ecològics i artesans.

Organitza:
Ecobotiga Cooperativa L'Egarenca
Carrer del Nord, 105
08221 Terrassa
info@egarenca.cat
Horari de la botiga:
Dimecres, Dijous i Divendres:
de 17:30 a 20h.
Dissabte: de 9 a 13h

> Som Mobilitat, per una mobilitat més sostenible a la ciutat

El grup local de Terrassa vol tenir un primer vehicle elèctric per poder-lo compartir

■ Un Renault Zoe, un dels cotxes elèctrics que fan servir els socis de la cooperativa Som Mobilitat.

Miquel Gordillo

Encara està a les beceroles, però ja ha començat a treballar a Terrassa un grup local de Som Mobilitat. Es tracta d'una cooperativa que va posar-se en marxa fa poc més d'un any i mig, i que aposta per un altre model de mobilitat i transport, més sostenible i menys contaminant. Això es fa, entre d'altres, compartint el cotxe elèctric que els socis de la cooperativa lloguen quan el necessiten, un servei que fins ara està disponible a Mataró, Rubí, Olot i Amposta.

El grup local de Terrassa ha nascut recentment, arran de la presentació de Som Mobilitat en la passada edició de Terrassa Cooperativa, el mes de novembre, tal com ens explica el Toni Gañet. "Som un grup de persones que volem fomentar una mobilitat sostenible i de forma cooperativa a la ciutat. Que les persones que compartim la mateixa filosofia la integrem a cada nucli urbà i, això és important, a partir de les línies d'actuació i les mesures que els mateixos ciutadans de cada comunitat plan-

tegin".

Actualment són una vintena de socis de Som Mobilitat a Terrassa, i un grup que està impulsant aquestes primeres passes, format pel Toni, el Ricard, el Sergi i el Sebas. El primer pas que han plantejat és elaborar una enquesta oberta adreçada a "copsar les necessitats de mobilitat dels habitants de Terrassa", i que properament llançaran a través de les xarxes socials.

Cooperació amb entitats i Ajuntament

D'entrada, aquesta filosofia passa per compartir vehicles. Encara que, sobretot, "apostem per moure'ns a peu per la ciutat". El marge d'actuació és ampli en una ciutat com Terrassa. "Estem segurs que hi ha molta molta gent que no té vehicle i que vol fer-ne un ús compartit", afirma el Toni. A banda de les ja existents, s'estan seguint de prop altres iniciatives locals. Per exemple a Barcelona s'han tirat endavant grups a diferents barris, on ara estan duent a terme una campanya de micromecenatge que permeti adquirir algun vehicle per incorporar-los i poder-los compartir.

pel conèixer projecte. "La bici és un altre mitjà propici per moure's per Terrassa, hi ha un auge amb les bicicletes elèctriques", assegura el Toni, "a Terrassa trobes cada cop més gent que es mou amb bici; també amb patinet".

Ara però, l'objectiu immediat és posar en marxa el servei de car sharing que ofereix Som Mobilitat a la ciutat. "Abans que acabi l'any volem tenir un cotxe elèctric per compartir-lo". Per exemple, la cooperativa local l'Eina se'ls ha adreçat interessada en adquirir un vehicle, del qual es reservarien una franja horària per fer-lo servir durant la setmana laboral, i la resta del temps compartir-lo amb els associats.

Es reconeix igualment que entre la població hi ha uns hàbits molt conformistes, i es fa servir el cotxe de manera individualista. "Tot i que la cultura d'ara del jovent no és comprar-se i tenir un cotxe, com ho era amb la nostra generació"; per això, el Toni es mostra convençut de la màxima de compartir com a filosofia de vida, en aquest i en altres àmbits dels serveis que necessitem en la vida quotidiana. Més encara després de gaudir de l'ús d'un Renault Zoe, un dels cotxes elèctrics de més èxit, i que està incorporat a la xarxa de Som Mobilitat, "amb una tecnologia que

va a més".

Per tirar endavant els projectes de mobilitat que sorgiran, es necessita també la cooperació amb l'Ajuntament. Els membres del grup local s'han reunit amb tècnics del servei de Medi Ambient, que els han avançat la voluntat de facilitar punts de càrrega de vehicles elèctrics – n'hi ha per exemple a la Plaça del Progrés, o en el cementiri, ara infrautilitzats –. L'altra opció de col·laboració adient és que el consistori "compri bosses d'hores per utilitzar el vehicle compartit, per exemple d'ús intern o per adreçar-los a sensibilització", tal com ja es fa a altres municipis com Rubí. El Pla de Mobilitat municipal vigent sí indica la promoció del car sharing per incentivar una mobilitat sostenible.

L'experiència té un camí d'èxit segur, donada l'empenya que aquest tipus d'iniciativa ja té entre la població. Un neguit que es manifesta es troba en que les grans multinacionals vinguin a fer negoci, donat que estan invertint molts diners a les grans ciutats amb models de compartiment de vehicles, tipus Avancar o altres car sharing. "La diferència amb nosaltres", destaca el Toni, "és que no tenim afany de lucre, i que en iniciatives com la nostra, el 85% dels recursos es queden a la comunitat local".

Compartir vehicles amb esperit cooperatiu i de forma senzilla

Per fer-se soci de la cooperativa de consumidors i usuaris Som Mobilitat SCCL, només cal fer el pagament d'una quota única de 10€ com a capital social. L'operació es pot realitzar a través de la pàgina web www.sommobilitat.coop.

Els socis poden llogar un vehicle per 4,5 € per hora (o bé per 45€ al dia), que inclou la càrrega elèctrica i l'assegurança, entre d'altres. Igualment, els vehicles poden ser de la mateixa cooperativa o dels socis que vulguin llogar el seu vehicle a la resta de la comunitat.

La reserva dels cotxes es fa a través d'una aplicació mòbil, malgrat que actualment, aquests vehicles es troben disponibles només a Mataró, Rubí, Olot i Amposta. Ser soci de Som Mobilitat també dóna dret a participar en la governança del projecte, ja sigui a través de les comissions de treball, els grups locals i l'Assemblea de la cooperativa.

Vols desenvolupar el teu projecte?

Vols que sigui cooperatiu?

ENVIA UN AL 693593809

...I PARLEM!

Segueix-nos a:
ateneucooperatiuvalles.org

M
MALARRASSA

Vols arribar on no arriben altres?
Anuncia't a

MALARRASSA

Contacta amb nosaltres:

www.malarrassa.cat
publicitat@malarrassa.cat

1 de Maig, feminista i antirepressiu

Redacció

Delegacions de Terrassa i el Vallès Occidental participaren a les manifestacions del 1 de Maig de Barcelona, convocada per CCOO i UGT, i de Sabadell, per CGT i Vallès Anticapitalista. Mentre a la primera es trobaven entre 8.000 (Guàrdia Urbana) i 30.000 (organització), alguns centenars ho feien a la segona. Tot i l'ambient de mobilitzacions viscudes en els darrers mesos i, concretament, la Vaga Feminista del 8 de Març i la defensa de les pensions, la participació a les manifestacions no sembla, tanmateix, estar a l'alçada dels desafiaments que enfronta la classe treballadora del país.

Els dos sindicats majoritaris consideren que ja fa dies és arribada l'hora de distribuir millor el producte del creixement econòmic, en termes d'igualtat, salaris, pensions i qualitat de l'ocupació. Ho han fet demanant a les patronals que s'avinguin a negociar un acord social. En aquesta manifestació, però, el protagonisme l'ha pres el rebuig contra la sentència del Cas la Manada, amb nombroses pancartes i banderes.

Camil Ros, secretari general d'UGT, afirmà en la seva intervenció al final del recorregut, que «l'assetjament també es produeix als centres de treball i una de les seves expressions és la bretxa salarial i les seves menors possibilitats de promoció». Mentre, Javier Pacheco, secretari general de CCOO, denuncià que les

dones pateixen «una precarietat més gran, per la bretxa salarial, perquè són el 74% de la contractació a temps parcial i també la majoria de la temporal».

Els dos líders sindicals insistiren, així mateix, en la «necessitat d'enfortir la negociació col·lectiva», tot alertant que ara mateix hi ha molts convenis sense solució, com és el cas del Metall, Químiques o Recerca. Els dirigents plantejaren que si no hi ha avenços caldrà més mobilització.

La «deriva autoritària que hi ha Espanya, que ha provocat la vulneració de llibertats com la d'expressió i de drets, com el de vaga» va ser també objecte de denúncia per Camil Ros i Javier Pacheco, que criticaren l'empresonament de dirigents i activistes polítics, tot proposant que «cal una resposta unitària de la ciutadania perquè volem més llibertats, més democràcia i més Catalunya». I per això, afirmaren «calen acords socials i construir consensos».

A Sabadell, més de mig miler de persones recorregueren els carrers del centre, des dels Jutjats fins a la caserna de la Guàrdia Civil, convocades per la plataforma Vallès Anticapitalista. Va comptar amb la participació de l'alcalde de Sabadell, Maties Serracant.

Amb el missatge 'Cada dia és Primer de maig. Fins la victòria de la classe treballadora, la manifestació va ser vigilada per un fort desplegament policial dels Mossos d'Esquadra, amb unitats ARRO i BRIMO. Abans de l'inici, es recordà que diverses per-

■ Pancarta de la CCOO del Vallès Occidental i Catalunya Central, a la manifestació de Barcelona.

CCOO

sones han estat investigades per fets relatius al Primer de maig del 2017 a Sabadell, on es van produir desrosses a una seu del BBVA. Durant el recorregut, la seu d'Iniciativa per Catalunya, al carrer de Picanyol, va ser pintada amb l'acusació: 'ICV culpables; Som 27 i +', en referència a la denúncia contra alumnat i professorat per l'ocupació del rectorat de la UAB al 2013.

La manifestació passà per la seu de la patronal Pimec i de la mútua Fremap, que lluien pintades sobre l'1 de Maig. Davant la caserna, es va llegir el manifest i es va fer un vermut i dinar popular solidari amb el Grup de Suport d'Elgio, un jove raper de Sabadell que ha estat condemnat a dos anys i un dia de presó per les seves cançons.

■ Lectura del manifest al final de la manifestació a Sabadell.

JFFF

Terrassa "1 de maig" de 1976: quan els obrers guanyaren el carrer a la dictadura

Manuel Márquez i Berrocal

Historiador i Professor d'ensenyament secundari.

President del Centre d'Estudis Històrics de Terrassa (CEHT)

ATerrassa, el primer "1 de maig", que es va poder celebrar en la legalitat, va ser l'any 1976. La convulsa situació política va mostrar tota la seva virulència. Els organitzadors, van rebre totes les pressions possibles a fi d'evitar-ne la celebració. Així, un dia semblava que es podria fer i, justament l'endemà, no. La tensió es va acabar, en part, el dia 29 d'abril, quan el diari local va informar que la primera activitat, la del matí, convocada pel moviment veïnal de la ciutat, es podria realitzar, mentre que la segona, la de la tarda, organitzada per treballadors de diferents sectors, no. En cas de prohibició, s'havia previst de realitzar-la a la Font de les Canyes, lloc tradicional de concentració del moviment obrer antifranquista local. La primera activitat es va fer al parc de Vallparadís i va consistir en jocs per a infants i adults, en la instal·lació de casetes amb menjars i publicacions legals, i tot va estar amenitzat per música i cançons populars.

La prohibició de l'acte obrer, cor de la jornada dels treballadors i treballadores, va obligar a efectuar un cop d'efecte per part del moviment obrer. El divendres 30 d'abril van aparèixer per tota la ciutat unes pancartes vermelles que convocaven a l'acte obrer el mateix matí i en el marc de la celebració del moviment veïnal. I, per tant, el miler de persones que hi assistiren, inclosa tota l'oposició democràtica, van poder celebrar la primera festa obrera a la llum del dia i al centre de la ciutat. Les pancartes que penjaven o s'exhibien demanaven: «Amnistia», «Libertat», «Sindicato de clase, unitario y democrático» i «Viva Andalucía libre». També es va penjar, des del pont del Passeig, una gran senyera feta amb bosses de plàstic. Es va cantar la Internacional i es van cridar tots els eslògans de l'oposició democràtica. La policia va dur-hi a terme una vigilància des de l'exterior però no hi va intervenir: els obrers havien guanyat el carrer!

Per primera vegada, el Primer de Maig es va poder celebrar a Terrassa en un ambient de festa, alegria i combat democràtic, sense que hi hagués cap incident i amb la presència del moviment veïnal i sindical antifranquista. Tot sota el lema «Per un sindicat de classe unitari i democràtic».

Les intervencions i el comunicat llegit feien esment de la unitat d'objectius del moviment veïnal i obrer: «La comú exigència de democràcia, unitat, y mejora de las condiciones de vida de un mismo pueblo requieren una administraci6n de la vida ciudadana y laboral que sólo se harán posible con un ayuntamiento democrático, un sindicato democrático, en unas condiciones políticas generales del país que posibiliten estructuras desde la base y con plenitud, la necesaria unidad del pueblo en la defensa de nuestros intereses».

Posteriorment, hi van intervenir diversos líders locals de les Comissions Obreres: Víctor Blajot

ceht

CENTRE D'ESTUDIS HISTÒRICS DE TERRASSA

(Fontanals), Francisco Gordillo (Juncosa), Manuel Gordillo (AEG), Domingo López (Agroman), els quals van demanar la unitat sindical i la creació d'un sindicat de classe, unitari i democràtic. La convocatòria de l'acte mostrava també les primeres dissensions entre els sindicats existents. Així, si a l'acte unitari hi intervingueren CCOO, Coordinadora de Barrios, UGT i ADT, no ho va fer l'USO. Aquest sindicat, a la tarda, va realitzar un acte al seu local, amb afiliats i simpatitzants. I també a la capvespre hi va haver una petita manifestació pels carrers de Ca n'Anglada, formada per un grup d'una cinquantena de persones convocades pel PORE.

■ Festa del Primer de Maig de 1976 al parc de Vallparadís. Una gran festa popular va aplegar més d'un miler de persones en un acte de l'oposició sindical legalitzat per primera vegada. El nou equip de colla de Minyons de Terrassa

AUTOR
DESCONEGUT.
FONT:
DIARI DE
TERRASSA

> Adrià Ortiz, president de la Coordinadora de Ball de Bastons de Catalunya

3.000 membres, 'una massa popular molt potent'

Pep Valenuela

El terrassenc Adrià Ortiz, professor de secundària, va ser reelegit president de la Coordinadora de Ball de Bastons de Catalunya a la darrera assemblea de l'entitat. La popularitat de l'Adrià no és casual, també presideix el grup Ball de Gitanes de Terrassa i el Ball de Pastorets, inaugurat l'any passat. És membre actiu dels Bastoners de Terrassa, però també col·labora amb els de Sabadell, els de Salou i els de la UAB, a més de fer de monitor dels Bastoners de Sant Adrià del Besòs, i participar amb el Treure Ball egarenc i, a sobre, participar en un projecte de promoció de 'zumba-música en català'.

Certament, una vida dedicada al ball i danses tradicionals. Pel camí, però, va ser membre també de la Pàjara, de Minyons i Castellers. Tot això, destaca en entrevista amb *Malarrassa* un dia després de la celebració de la 37a Diada dels Bastoners de Terrassa, «per devoció i dedicació voluntària en el temps lliure».

La Coordinadora de Ball de Bastons està en el seu 33è aniversari aquest 2018. Fundada el 1985, aglutina la gran majoria de colles de Catalunya, unes 90 de les 130 actives tot l'any; després hi ha unes 60 que actuen puntualment, per la seva festa major o patró, i un parell de colles que tot i actuant més no surten mai del seu poble.

L'objectiu primer de la Coordinadora va ser preparar la Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya, que s'havia començat a celebrar l'any 1976, a Santa Maria d'Oló. Després va esdevenir entitat assessora i col·laboradora pel conjunt de colles. L'assemblea o la junta decideix el lloc on es farà la trobada, però després és la mateixa colla del poble en qüestió qui organitza. La Coordinadora centra esforços en la representació davant l'administració, realització d'exposicions i concursos de fotografia, música, contes i vídeos...

L'any passat van organitzar el primer Aplec Jove, un espai per a que el jove que participa en el ball de

bastons tingui el seu lloc de trobada, intercanvi i suport mutu.

L'any passat van crear la colla de colles o la colla de la coordinadora, que és una idea que ha donat molts bons resultats, amb uns 9 balls creats pels joves de Catalunya, en aquest aplec dit abans.

La Trobada Nacional es marca d'acord amb la població, recomanant que sigui entre els mesos de maig i juliol. Enguany, es fa a Sabadell el 12 de maig, amb colles de fora del Principat i amb festa final amb els grups Dr. Prats i Roba Estesa.

Tot plegat, hom parla d'unes 3.000 persones participant directament, entre dansaires i músics, i després famílies i amistsats, «una massa popular molt potent». Amb una gran diversitat, per cert. L'Adrià destaca que «a diferència d'altres branques de la cultura popular que poden tenir més gent, al ball de bastons no hi ha dos d'iguals, cadascuna de les 120 colles representades amb la seva massa de gent té el propi estil, música i balls».

Elegit per primer cop el 2015, va succeir el Marc Galí, també de la colla de Terrassa. Temps de canvi, en aquest mandat, que va durar 3 anys, es van fer nous estatuts i s'elaborà un projecte que va ser la base per a la reelecció, al març d'aquest any. En aquesta nova etapa, afirma l'Adrià, «Terrassa té molt a dir, perquè estem engegant nous projectes grans que podrien convertir la ciutat en un dels centres neuràlgics del ball de bastons, no només a Catalunya, sinó al món».

Explica que ara hi ha la junta de la Coordinadora més àmplia, amb 16 persones de diferents llocs de Catalunya elegides democràticament en les territorials (7) i vocals, a més de la gent de les comissions de treball, altres 7. És al temps la junta més jove de mitjana edat de totes les federacions de Catalunya, en una bona combinació «d'experiència però també de renovació i jovent».

L'impetuositat d'aquesta Coordinadora és una mostra clara del creixement i enfortiment del ball de bastons durant els darrers anys. «A molts pobles on s'havia perdut s'ha recuperat i se n'han creat de nous grups en no-

■ Balls a la 37a Diada de Bastoners de Terrassa, el passat 22 d'abril.

PV

ves poblacions, estem en un moment molt bo de salut». A més, el ball de bastons, assegura, «és una de les danses més internacionals, present a pobles de la Península Ibèrica, però també a tots els continents, a països com Irlanda, Nepal, Regne Unit o Uruguai. En aquests darrers dos casos amb estil català», com a conseqüència del treball de relacions internacionals, realitzat per una comissió que s'hi dedica específicament.

La Coordinadora pensa en la creació en un futur no molt llunyà d'una confederació, amb col·laboració d'organismes com Adifolk. Per l'any vinent preparen un viatge al nord d'Itàlia per «promoure ball de bastons, amb el seu estil, amb la nostra ajuda i col·laboració».

El voluntariat és la forma de treball. «Aquesta és una cosa que ens encanta, de vegades ens porta mals de caps perquè no arribem a tot, malauradament». Confessa que «sempre hi ha

un nucli que s'hi dedica més i garanteix les coses, però és clau la participació de molta més gent de les colles, i també d'altres federacions».

Pel que fa a les finances, quotes a banda de les pròpies colles, els ingressos arriben fonamentalment de les administracions locals i el Departament de Cultura de la Generalitat. Aquest any s'havia augmentat molt el pressupost a cultura popular en general, explica, «però no sabem bé com quedarà, caldrà veure, perquè el conseller està a l'exili i els compromisos passen per Madrid. En tot cas, fins ara està funcionant».

Pel que fa a Bastoners ara a Terrassa, «estem en un moment molt maco, amb una capacitat organitzativa que no havia tingut mai». Ara hi ha uns 60 infants, 30 joves i 50 adults dansaires en actiu amb activitat diària, i la gent que participa puntualment. L'Adrià recorda que quan va assumir la responsabilitat de l'equip d'infants hi havia una llista d'espera per entrar de fins a 180. En tres anys van quasi triplicar la colla i buidar la llista. La

política adoptada és la d'incorporar tothom que tingui l'edat, «fer-ho com sigui, però que entrin».

Per això han treballat molt amb l'equip de monitores. «Ens agrada tenir aquesta colla, és la nostra joia de fet, en els últims anys Terrassa era de les 3 o 4 colles, amb la colla d'infants més nombrosa».

D'altra banda, assenyala, Bastoners ha contribuït a projectes molt interessants, com el ball de pastorets, ball de gitanes i l'home dels Nassos.

Terrassa, certament, és una de les ciutats amb més i variades iniciatives de cultura popular al conjunt del país, tot i no ser en territori amb llarga tradició, com ara el Penedès o Camp de Tarragona. Amb els balls de Gitanes i Pastorets a l'estil penedesenc. Aquí, afirma l'Adrià, la colla de Bastoners juga un paper molt important. Reconeix, al temps, l'empeny de l'Ajuntament. Parla no només d'importar estils, sinó també de creacions pròpies, com el jazzstick, un ball amb sticks de hoquei, «únic a Catalunya».

La ruta de la migració africana, en una exposició fotoperiodística

Creada pel grup Ruido Photo, es podrà veure del 9 al 31 de maig al Passeig Comte d'Ègara

Què passa amb les persones migrants abans de que arribin a Europa? El Grup Fotogràfic d'Amics de les Arts presentarà properament l'exposició itinerant 'The Backway, capítol 1, a l'origen de la migració africana'. Aquest projecte, impulsat per l'entitat barcelonina Ruido Photo, documenta l'odissea dels immigrants que volen arribar a Europa a través de la ruta africana, i compra amb la col·laboració del periodista Xavier Aldekoa. Ara aquesta mostra arriba ara a Terrassa, on romandrà exposada a l'aire lliure, al Passeig del Comte d'Ègara, des del 9 de maig fins el 31 del present mes.

L'exposició, tal com resa el dossier de presentació de Ruido Photo, «pretén sensibilitzar a la població que no accedeix a aquest tipus de contingut, per això s'ha dissenyat especialment per a l'es-

pai públic, amb un discurs que reforci l'impacte i ofereixi una comprensió fàcil i contextualitzada del fenomen migratori actual».

L'exposició de 22 fotografies, distribuïda en cinc cubs de 2 per 2 metres, combina textos, fotografies i infografies que expliquen la principal ruta migratòria africana cap a Europa durant l'any 2017 i principis del 2018.

Debat sobre immigració el 9 de maig

La seu d'Amics de les Arts i Jovenuts Musicals acollirà les activitats complementàries. El dia 9 de maig a les 19h tindrà lloc, a la seu de l'entitat (Carrer Sant Pere 46), un debat sobre immigració i que servirà a la vegada de presentació de l'exposició.

El Mouad Essemmaa, com a membre del Grup Fotogràfic dels Amics, manifesta que de cara

a enriquir l'acte, s'ha contactat amb altres entitats que treballen en l'àmbit de la immigració. L'objectiu és mantenir un diàleg conjunt, amb la participació de les entitats, testimonis directes, els autors de les fotos i el públic assistent. Per fer-ho, convidaran les entitats 'Veu Pròpia, d'aquí de Terrassa, la Fundació Nous Catalans i la Sectorial d'Immigració de l'ANC'. De Veu Pròpia acudirà Pepe Ruíz, juntament amb Mario Sòria per part de l'ANC.

Un cop finalitzat l'acte, s'inaugurarà a les 21h l'exposició al Passeig del Comte d'Ègara i se'n farà una visita comentada.

■ Un dels bucs amb les fotografies sobre la ruta de la migració africana que estaran exposades a partir del 9 de maig al Passeig Comte d'Ègara.

→ LITERATURA

L'estirp dels Chironi, nissaga sarda II

FITXA BIBLIOGRÀFICA

El tiempo de en medio

Marcello Fois

Traducció de Francisco Álvarez

Hoja de Lata Editorial, Xixón, 2017

310 pàgines

Jordi Sellarès

En plena Segona Guerra Mundial un noi, en Vincenzo, nascut al Friuli, serà sabedor de la procedència sarda del seu pare, a qui no va conèixer. Quan fa els 18 anys emprendre el camí cap a un poble enmig de Sardenya, Nuoro, on hi té les arrels familiars i on hi espera trobar una història en la que refugiar-se després d'estar sol gran part de la seva vida. En Vincenzo, fill de Luigi Ippolito Chironi, mort a la Gran Guerra, arriba a Nuoro el 1943, enmig dels estralls i patiments de la guerra que aquest cop també colpeix un territori perifèric com Sardenya.

L'arribada d'aquest noi serà rebuda com un miracle per a Michele Angelo, el pare de Luigi Ippolito i ara avi de Vincenzo, i Marianna, germana i ara tieta. En Vincenzo representa la oportunitat de supervivència per a la nissaga dels Chironi quan ja feia temps que en Michele Angelo i la Marianna havien perdut tota esperança. L'arribada d'en Vincenzo, però, no voldrà dir pas que tot a la vida dels Chironi seran flors i violes. Ni molt menys. Les noves esperances aniran acompanyades de velles i noves pors, noves preocupacions.

Dins d'un clima d'optimisme i felicitat mesurades serem testimonis de la maduració d'en Vincenzo i dels altres membres de la família Chironi en el marc de la turbulenta post-guerra fins a finals dels anys 70. La màcula difícil d'esborrar del feixisme, la misèria i les malalties infeccioses, la lenta recuperació econòmica, el referèndum per escollir monarquia o república, l'agitació política i la especulació immobiliària incipient seran el teló de fons de les felicitats escasses i les moltes tristeses dels Chironi, a qui algun crític ha gosat comparar amb els Buendía de Gabo o amb els Valldaura de Mercè Rodoreda.

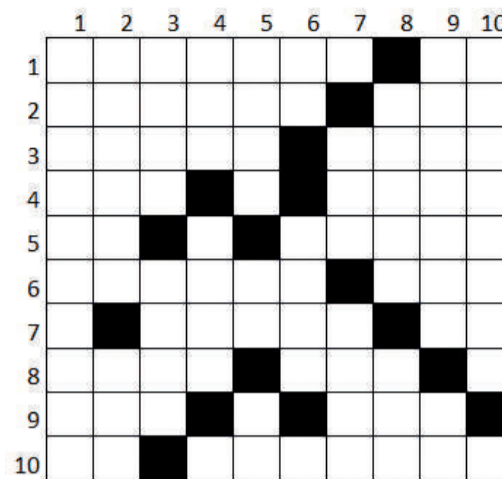
És una crònica familiar minúscula, on cada detall i cada gest valen més que mil paraules.

El tiempo de en medio, la continuació de la fabulosa Estirpe (merescudísim Premi Llibreter 2017 a la millor obra de ficció traduïda) ens segueix mostrant la tossuderia dels Chironi a resistir els embats del destí, vivint una vida soferta i amb poques concessions. És una crònica familiar minúscula, on cada detall i cada gest valen més que mil paraules. Com passava amb Estirpe, el que ens importa d'aquesta història són els sentiments i la dificultat de transmetre'ls encara que el context i la condició dels personatges hagi canviat. En aquesta segona part de la trilogia els Chironi prosperen econòmicament, el taller i la farga de Michele Angelo torna a funcionar a ple rendiment però aquesta prosperitat també va acompanyada de tristesa, ja que el destí cruel i el mal averany seguiran perseguint-los.

Marcello Fois (1960) ens torna a captivar amb la seva prosa sumptuosa (en castellà, mercè de la fantàstica traducció de Francisco Álvarez), vivíssima i melancòlica per dur-nos de nou a la seva Nuoro natal on tornarem a patir, tornarem a plorar i a emocionar-nos com pocs escriptors actuals aconsegueixen.

→ MOTS ENCREUATS

Cesc Carceller

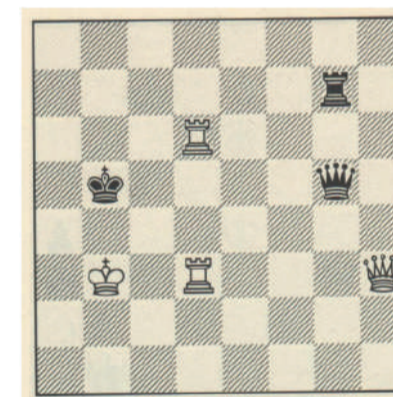

HORIZONTALS: 1. Molt fèrtil. Extremitat. 2. Babau. Dany material o moral. 3. Representacions mentals d'una cosa. Femella de l'ase o ruc. 4. De preu elevat. Cent romans. Natural d'Aràbia. 6. En sentit contrari, article femení. Vocal. En sentit contrari, planta de la família de les musàcies, semblant al bananer, conreada als tròpics, de les beines foliars de la qual s'obtenen unes fibres tèxtils. 6. Ple, farcit. Consonant repetida. 7. Un romà. En sentit contrari, sèrie de pensaments, imatges o emocions que ocorren durant el son. De nou en sentit contrari, preposició. 8. Indret de terra fèrtil dins d'un desert. Paret gruixuda. La primera. 9. Sense roba, despullada. Vocal. Agència Estatal Tributària. 10. Seguretat Social. Cautxú vulcanitzat que conté sofre.

VERTICALS: 1. Llocs on hi ha situats un edifici o terreny. 2. Acció de badallar. Animals voladors. 3. En sentit contrari, molt bé. De nou en sentit contrari, continent. 4. Reial Acadèmia Espanyola. En sentit contrari, inflexió. Vocal. 5. Perill incert. Nou-cents noranta nou romans. En sentit contrari, nom de lletra. 6. De nou en sentit contrari, expressió de dolor. La partícula més petita d'un element químic. Vocal. 7. Mil. En sentit contrari, que val molts diners. De nou en sentit contrari, vaixells. 8. Emmurallar. Peça del joc dels escacs. 9. Suggestor de la dansa de la mort, en què figuren o intervenen cadàvers. Tot terreny. 10. Lança amb dues ales sota la punxa, amb funcions de destrall amb un asta d'uns dos metres. La primera.

SOLUCIONS (NOMES HORIZONTALS): 1. UBERRIM, 2. BABALLA, 3. IDEES, 4. CAR, 5. AL, 6. ACABA, 7. CLAFIT, 8. RRR, 9. INMOS, 10. OASI, 11. MUR, 12. A, 13. NUA, 14. E, 15. AET, 16. SS, 17. EBONITA.

→ PROBLEMA D'ESCACS

Les blanques juguen i fan escac i mat en dues jugades.

Una torre d'avantatge és suficient per guanyar una partida si apliquem la tècnica adient... Però en aquest cas tots dos bàndols tenen encara les dames i s'ha d'anar amb cura de no caure en xarxes d'escac continu o, pitjor encara, en xarxes de mat. Les blanques disposen d'una jugada decisiva que aboca en mat a la següent jugada.

Solució: 1. Dg4! A qualsevol jugada del negre, el blanc fa escac i mat a b4 amb la dama o a d5 amb la torre de d3.

→ VINYETES

IGNASI PUIGMAL.

Cesc Carceller
Monitor d'escacs a EDAMI
 Experiència en escacs, escolars i en organització de tornejos i exhibicions. Personalitzades i/o en grups.
cesccarcellerf@yahoo.es 669 24 76 32

→ PERFILS: MAGDA FARRÉS BUISAN

‘El patriarcat i el masclisme continuen, han millorat coses, però continuen’

Magda Farrés Buisan (Terrassa, 1950) militant i activista durant els anys 70 va viure intensament l'experiència de la lluita antifranquista i la Transició, fa un balanç crític i autocrític d'aquest temps, en una perspectiva tan política com personal indestruïble.

Amb la seva participació al projecte «Transició en femení: les dones també hi eren», de recuperació de la memòria de la participació de les dones en les lluites polítiques i socials d'aquest període de la nostra història, la Magda Farrés Buisan ha tornat a un espai de intervenció pública on se la trobava a faltar.

Nascuda a Terrassa, el 1950, la major de 8 germans en una família on «cultura hi havia, però diners no...», va fer batxillerat a les Carmelites, amb beques i ajudes. Va deixar el preuniversitari davant la situació de conflicte polític al país. La pallissa patida pel seu germà a mans de la Policia Nacional durant la crucial «manifestació de les pedres», el 1967, li va fer obrir els ulls a tota una realitat: el moviment obrer, que marcà des de llavors la seva vida.

Treballà de drapaire, a diverses fàbriques fent altres feines, al Centre de Pedagogia Terapèutica Verge de Fàtima, a les obres de rehabilitació dels pisos del barri de Sant Llorenç i al Centre Dramàtic del Vallès. Després d'una breu aproximació al Partit Comunista Internacional va militar al PSUC, OCE-Bandera Roja i, des del principi, a CCOO, intensament en Ensenyament i Dones. Avui, després de deixar l'activisme fa algun temps, confessa, no s'hauria imaginat que es pogués arribar a una situació de regressió dels drets i la democràcia com l'actual.

♦ La pallissa al teu germà durant la «manifestació de les pedres» et va canviar la vida...

En aquell moment vaig començar a preguntar-me què volia dir allò, sobretot el moviment i la lluita obrera. Per mitjà del meu germà vaig començar a conèixer gent de la JOC (Joventut Obrera Catòlica), gent que es movia pel barri d'Ègara i Sant Llorenç, tot i que nosaltres vivíem a Ca n'Aurell.

Deixant el preuniversitari a mitges vaig anar a buscar feina per les fàbriques. Però no m'agaven perquè jo era Farrés, i el meu pare era conegut com a administrador de l'hospital Sant Llützer, i sembla que no encaixava que la filla d'aquest senyor fes d'obrero en una fàbrica... per què hi havia d'anar?

♦ Així què?

Al principi vaig fer de drapaire. Després vaig acabar trobant feines en fàbriques, alguna del metall a Rubí, i més endavant vaig estar al Cen-

tre de Pedagogia Terapèutica Verge de Fàtima, fent de monitora. Després, a les obres de reparació de sant Llorenç. Vaig deixar Fàtima perquè aleshores va coincidir que qui era el meu marit, en Tono Cunill, va sortir elegit a les eleccions municipals com a regidor.

♦ Però llavors encara hi havia la dictadura...

M'havia casat l'any 70, amb el Tono Conill, ara me'n vaig una mica d'un cantó a l'altre, és que en aquells anys van passar tantíssimes coses tan ràpid... Estàvem a Bandera Roja, vam entrar amb el Tono, devia ser el 69 o 70... , llavors encara hi havia en Solé Tura i la Marina Subirats, jo me'ls havia vist a reunions a Barcelona.

Espera, t'explico, primer vaig tenir contactes amb el que era el PCE (i), però la seva defensa de la lluita armada em va fer fora. Llavors vaig entrar al PSUC, i després a BR. Quan les darreres eleccions municipals amb Franco viu encara, el 1973, BR va plantejar participar pel terç familiar. Ho vam decidir per treballar des de dins de les institucions, i es va fer campanya per un candidat de La Maurina, que era el Tono, i un candidat de Ca n'Anglada, que es deia Pepe Ruiz, no el mestre. Va ser una campanya, casa per casa en els dos barris, porta per porta explicant a la gent el programa, també anàvem a les portes de les empreses. Total vam guanyar i van entrar el dos.

Bé, això tot plegat, era per dir que, com a conseqüència d'en Tono ser elegit regidor, això va acabar produint problemes a la meua feina i vaig haver de marxar del Centre. Però després vaig estar a l'obra de reparació dels habitatges de Sant Llorenç, la primera vegada que es van reparar, amb l'equip d'arquitectes, contractada per fer la relació amb els veïns. Quan va acabar, vaig fer algunes altres coses fins entrar en el Centre Dramàtic del Vallès. De fet vaig entrar quan encara era Globus, amb l'últim espectacle que portaven, quan encara estava al carrer del Teatre, jo portava la producció.

♦ Roda el món, diuen...

Vaig plegar en els primers 90... Aquí, però, sí va començar una mica la meua «creu» laboral, trobar feines precàries, petites, el que ha donat peu precisament a que els últims quinze anys van ser els que em van agafar per comptar la jubilació i em va quedar la mínima.

■ Magda Farrés Buisan durant l'entrevista. Foto PV

♦ Un balanç complicat, no?

Molt de positiu. Vaig estar a la comissió de barri de la Maurina, a CCOO de mestres, de fet a Terrassa la vam crear amb gent de BR. Després, quan es van legalitzar els sindicats, a CCOO vam crear la comissió de la dona, i una coordinadora feminista a Terrassa. Recordo que llavors hi va haver el debat sobre el vot de la Constitució, vam treure en general que els drets de les dones no quedaven recollits, jo no la vaig votar. De fet, BR va fer campanya pel no. Certament, als primers 80 vaig dir prou. No parlo de frustració, crec que en alguna cosa havia contribuït. Però, tot i no penedint-me, hi ha dues coses que considero pèrdues: la primera, estudiar. De seguida que vaig deixar la militància vaig fer uns cursos de ciències socials. La segona, ja sense solució, el no gaudir dels primers anys del meu fill. A les sis setmanes el fill anava a la guarderia, jo el recollia a la tarda i la major part dels temps no estava amb ell.

♦ Quines conclusions en treus?

Aquesta és una altra reflexió, la necessitat de no fer un tancament ideològic de cada un dels partits i moviments. Reflexionant sobre la nostra experiència, com BR, que érem maoistes, quan vam descobrir què va passar a la Xina a l'època de Mao... et qüestionen coses. Vaig pensar que cal, personalment i col·lectivament tenir la ment més oberta.

Altra cosa que vaig veure molt clara és la distància entre com vivien les persones que militàvem i el que dèiem que volíem. Vaig pensar que el món no canviaria sinó canviàvem les persones també. Per tant, això ha de ser una educació des de la infància, això s'ha d'educar.

♦ Com avalués la participació de les dones en aquest recorregut viscut?

Quan voltava pels ambients d'Ègara i de Sant Llorenç, després al PSUC, hi havia molt pocs militants, i les que hi eren no estaven en els òrgans de direcció. A Bandera vaig trobar més dones. Jo vaig ser responsable de cèl·lula, vaig estar al comitè de Terrassa, al de Barcelona, al d'Ensenyament...

Crec que hi havia un altre nivell cultural... a les

dones ens feien fer els serveis socials, ser dones mestresses, cuidar el marit i els fills. La violència es vivia en l'anonimat, invisible però existia, i la discriminació laboral per descomptant, ni parlar de l'avortament, anticonceptius... Vivíem sota la ideologia del patriarcat i el masclisme. Malauradament, crec que continua, han millorat coses però continua. Crec que no es només una qüestió de posar lleis, que es compleixen o no, sinó de l'educació, sobretot de l'educació i canvi de xip. Quan encara veus avui a les tendes de roba, els blaus i roses de les criatures, pot ser una ximpleria si vols, però és una manifestació del que en certa mesura continua, la igualtat com a persones, que crec que és el que realment reivindicàvem, encara no existeix.

♦ La situació en general?

Actualment, no parlo només de Catalunya, penso que hi ha una regressió de la democràcia, dels drets humans molt gran que s'està accelerant. Quan es parla de la Constitució, de la Transició..., penso que en aquell moment va ser una manera de sortir, perquè hi havia l'exèrcit amenaçant, hi havia els EEUU, o sigui hi havia molta pressió i amenaça, tot i que jo no vaig votar la Constitució. Ara, al cap de poc temps, i sobretot amb el primer govern socialista s'hauria d'haver tornat a reflexionar sobre la Constitució i no només, també començar a depurar els òrgans en els quals es mantenia el mateix personal que durant el franquisme, i calia preguntar si volíem monarquia o república per exemple. S'hauria d'haver fet un segon procés constituent. Perquè la democràcia no ha estat mai assentada a Espanya, no ha tingut mai una cultura democràtica.

Ara estem a nivells terribles, estic enrabada, trista, no entenc... m'estan mancant el respecte com a ciutadana de Catalunya. No parlo de banderes, no em fan moure; és més aviat apropar el govern per poder intervenir d'una manera més directa, perquè a Espanya es veu molt difícil canviar les coses. No m'hauria imaginat quan vaig deixar e militar que em tornaria a trobar en situacions com les que ens trobem, i a Espanya parlem de Múrcia, dels drets dels artistes i altres, em fa pena i no entenc... Com va posar de manifest el 15M, cal una nova forma de fet, d'organització, dels partits, sindicats.

Pep Valenzuela